

Jaunimas verčiamas veidmainiauti

MŪSŲ LIETUVA

NR. 51 (1429) - 1975 m. Gruodžio-Dėz. 18 d. - 1 kr.

„Justindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Tautinio identiteto ugdymas

Rašinys, paruoštas rengiantis III jaunimo kongreso studijų dienoms

Rimtai auklėjamas jaunimas turi rimtą idėjų ir tautinio subrendimo atžvilgiu. Čia vieno jauno atstovo pasisakymas, tilpęs "Jaunimo Žiburiuose", Kanadoj.

Tai mintys, kuriomis turėtum pasidalinti ir mes - jaunimas ir suaugusieji - ir tai ne tik Kongreso metu, o ir po Kongreso! (Red.)

Pasaulyje yra labai daug tautų. Didžiausi skirtumai tarp visų tautų yra kalba ir kultūra. Vien tik kalbėti savo tautos kalba neužtenka, reikia išsivirti jos kultūrą. Lietuvis išsivirti turėtų kalbėti, skaityti ir rašyti lietuviškai. Jis turėtų žinoti apie Lietuvą ir jos kultūrą: tautinius šokius, muziką, meną, literatūrą, istoriją. Jaunimą moko ir mūsų kultūrą skleidžia kultūriniai vienetai. Jų tikslas - ugdyti lietuvišką identitetą. Su lietuvių kultūra susipažinti galima dviem būdais: priklausant kuriam nors kultūriniam vienetai ar dalyvaujant kaip žiūrovams tų vienetų koncertuose. Turime tautinių šokių grupes, chorus, liaudies instrumentų vienetus, dramos grupes. Per juos išmokstame lietuviškai šokti, dainuoti, groti, vaidinti. Dalyvaujant repeticijose, mes susipažįstame su lietuviškais pročiūais ir kultūra. Jaunimas, kuris nepriklauso tokiems vienetais, turi progą patirti, kas yra lietuviška kultūra, dalyvaujant jų koncertuose bei parengimuose.

Kai sueinam su svetimtaučiais, matome, kad ne vien tik mūsų kalba skiriasi, bet ir kultūra. Jeigu mes dalyvaujame repeticijose, koncertuose ar parengimuose, galime juos paimformuoti apie Lietuvą ir jos pa-

pročiū. Mes jiems rodom savo lietuvišką identitetą, kurį išugdėm dalyvaujant kultūrinėje veikloje.

Toronte yra įvairiausių kultūrinių vienetų: tautinių šokių grupės "Gintaras" ir "Atžalynas", chorai - "Varpas" ir parapijų chorai, liaudies instrumentų orkestras "s. Stepo Kairio muzikinis vienetas", dramos būrelis "Aitvaras". Visi jie duoda progą susipažinti su įvairiom dalim mūsų kultūros. Visi rengia savo koncertus. Tik gaila, kad mes Toronte nepasikviečiam dažniau meno ansamblių iš kitų vietovių - jie galėtų papildyti kultūrinės mūsų žinias. Kiti ansambliai šoka kitus tautinius šokius, dainuoja kitas liaudies dainas, groja kitais liaudies instrumentais ar vaidina kitas dramas. Mes turėtume praplėsti savo kultūrinį akiratį ir pakviesti juos į Torontą. Rengdami savo koncertus, mes turėtume juos praturtinti įjungiant daugiau įvairių kultūrinių pasirodymų ir programų. Galėtume pasirodyti su tautiniais šokiais, dainomis ar vaidinimu. Programa taptų įdomesnė ir pilnesnė, o mes galėtume iš karto susipažinti su didesne dalimi savo kultūros.

Nors Toronte yra daug vienetų, aš pasigendau jaunimo choro ir liaudies meno būrelio. Jaunimo choras, toks kaip "Birbynė", galėtų mokyti jaunimą dainuoti lietuviškas liaudies dainas. Liaudies meno būrelis, kaip Montrealio "Vaivorykštė", mus supažindintų su audimu, šiaudinukų gaminimu, kiaušinių marginimu, kilimų audimu ir kitomis meno sritimis. Mūsų juostos, tautiniai drabužiai ir kiti liaudies meno kūriniai labai skiriasi nuo visų kitų tautų. Jie rodo mūsų lietuvišką identitetą svetimtaučių tarpe. Tuo reikia didžiūotis.

Gediminas Kalinauskas,
III PLJK atstovas, Toronto

Alytus.

Alytaus rajono laikraščio "Komunistinis rytojus" redakcijai
Nuorašai: Kauno arkivyskupijos ir Vilkaviškio vyskupijos Vyskupams - L. Poviloniui ir dr. J. Labukui

1975 liepos 26 Alytaus rajoninis laikraštis "Komunistinis rytojus" idėjo S. Noreikos straipsni "Ateistinio darbo problemos", kuriame autorius religingas Simno parapijos moteris vadina "ilgaliežuvėmis davatkomis", o kunigus - "griežtais bažnytininkais". Ar netiktų, kad rajono kompartijos organas išlaikytų kultūringesnį stilių net ir ideologiškai kitokių pažiūrų žmonių atžvilgiu? Ypač dabar, kai Helsinkyje tarybinės šalies vadovai pasirašė aktą, kuriame kalbama apie žmoniškumą, įsitikinimų gerbimą ir t.t.

S. Noreika rašo, kad dėl įvairių religinių švenčių suveluoja Buktininkų skyriuje darbai, patiriama nuostolių.

Šiuo metu visiems žinoma, kad ūkiai, gamyklos ir fabrikai didžiausius nuostolius patiria ne dėl religinių švenčių, o dėl beprotiško girtavimo ir nesąžiningumo. Kol Lietuvoje žmonės rimtai šventė religines šventes, girtavimo ir nesąžiningumo buvo labai mažai. Šios dvi ydos Lietuvoje išbujojo pokario metais bedievinant žmones.

S. Noreika rašo, kad Simno bažnyčios tarnai "nesigėdi kartais net įkyriai siūlyti savo paslaugas".

Aš Simno parapijos pareigose dirbu šešti metai ir per tą laiką nei aš, nei klebonas ateistų netuokėme, nelaidojome ir jų vaikų nekrikštijome, nes katalikų kunigai tikėjimo dalykuose patarnauja tik religingiems žmonėms. Tegu S. Noreika nurod bent vieną pavyzdį, kada ir kokiam ateistui siūlėme savo paslaugas?

OKUPOUOTOJE LIETUVOJE

— Okup. Lietuvą kasmet aplanko apie 9-10,000 turistų iš Lenkijos, 3200 iš Rytų Vokietijos, 2500 iš Čekoslovakijos. Svečiams iš užsienio labai nepatinka įvairūs suvaržymai, kurių tiek daug nėra kitose komunistinės liaudies respublikose.

Savo paslaugas įkyriai siūlyti nesigėdi tik Lietuvos ateistai. Jie nori, kad net katalikai elgtųsi prieš savo sąžinę ir tuoktųsi, laidotų civiliskai. Komunistai aštriai kritikuojami, jei jie savo religingus tėvus palaidoja su bažnytinėmis apeigomis. Žurnale "Laikas ir įvykiai" (1975, nr. 6) buvo kritikuojamas Kratiškių apylinkės pirmininkas E. Miškinis, kad jis savo tikinčią motiną palaidojo katalikiškai. Ten pat patariama: "Reiktų stengtis įtikinti savo šeimos narius, gimines religinių apeigų absurdiškumu, ir, jeigu nepavyktų to pasiekti, visai atsisakyti dalyvauti laidotuose, krikštynose."

Straipsnyje "Ateistinio darbo problemos" rašoma, kad Simno tarybinio ūkio komjaunimo organizacija taikstosi, "kad atskiri nariai atlieka religines apeigas, švenčia kalėdas, velykas. Reikia pareikalauti, kad jie sąžiningai vykdytų VLKJS įstatus".

Protingai elgiantis, komjaunimo organizacija turėtų priimti į savo eiles tik ateistus. Šiuo metu ne tik Simne, bet ir visoje Lietuvoje stengiamasi į komjaunimą surašyti visą tikintį jaunimą, o vėliau jis verčiamas "sąžiningai vykdyti komjaunimo įstatus", t.y. elgtis prieš savo sąžinę. Šitokiu būdu jaunimas yra mokomas veidmainiauti, pakertama bet kokios moralės pagrindai.

S. Noreika džiaugiasi, kad "žymiai pagerėjo ateistinis darbas mokinių tarpe".

Simno vidurinėje mokykloje panašiai kaip ir visose Lietuvos mokyklose, ateistinio darbo esmė - tikinčiųjų moksleivių prievartavimas. Tarybinė spauda ne kartą dejavo, kad prieš karą netikintys moksleiviai turėjo mokytis tikybos. Jeigu tai buvo blogai, tai kodėl šiuo metu tikintys moksleiviai yra verčiami net mokytis ateizmo, bet ir elgtis prieš savo sąžinę? Simno vidurinės mokyklos mokytojas Meškelevičius tikintiems moksleiviams, atsisakantiems rašyti jo duodamas ateistines temas, rašo dvejetus. Kaip visa tai suderinti su tikinčiųjų moksleivių ir jų tėvų teisių gerbimu? Ar šitą moksleivių žalą galima pavadinti auklėjimu ir tuo džiaugtis.

Simnas, 1975.VIII.7.

Kun. S. Tamkevičius

Kardinolas dabartinėje Lietuvoje

Gavę papildytą informaciją apie jau anksčiau duotą žinia pasidaliname su ML skaitytojais pasinaudodami "Tėviškės Žiburiais" (Red.)

KL. RAZMINAS

Mūsų bendradarbis Romoje

Nežinomi yra motyvai, kuriais vadovaudamiesi sovietai leido Berlyno arkivyskupui kardinolui Bengsch apsilankyti Lietuvoje tačiau idomu pranešimą apie tą vizitą šm rugsėjo 29 d paskelbė Berlyno katalikų savaitraštis "Petrusblatt" 39 nr Straipsnis pailiustruotas kardinolo Bengsch nuotrauka Kauno katedroje, kur jis kartu su Kauno ir Vilkaviškio vyskupijų apaštalinio administratorium vyskupu Juozapu Matulaičiu-Labuku ir jo pagalbininku vyskupu Liudu Poviloniu teikia apaštalinį palaiminimą nepaprasta gausiai tikinčiųjų miniai.

Vilniuje

Nedidelės, keturių asmenų, grupės kelionės tikslas. — rašo "Petrusblatt" korespondentas, buvo Lietuvos sostinė Vilnius Tačiau lėktuvas ten skrido per Leningradą. Pasinaudodami ta proga galėjome aplankyti Leningrado katalikų šventovę Lurdo Dievo Motinos garbei

Nežiūrint vėlyvos valandos, Vilniaus aerodrome kardinolą Bengsch nuoširdžiai sutiko vysk. Matulaitis-Labukas, kuris, nežiūrint savo 82-ųjų metų amžiaus, specialiai iš Kauno atvyko į Vilnių. Sutikime dalyvavo taip pat Vilniaus arkivyskupijos kapitulinis vikaras (mons. Krivaitis) ir Kauno kunigų seminarijos rektorius prof. Butkus.

Artėjant pirmajai valandai nakties, kardinolas ir jo palydovai pasiekė "Neringos" viešbutį. Šis "Inturisto" viešbutis per visą vizito laiką buvo kardinolo rezidencija.

Pnektadienio rytą, rugpjūčio 22 d., pirmasis kard. Bengsch susitikimas su Lietuvos tikinčiaisiais įvyko Mišių metu, kurias kardinolas aukojė nedidelėje, tikinčiųjų perpildytoje Aušros Vartų Dievo Motinos koplyčioje. Ši koplyčia įrengta ant buvusių miesto vartų ir į ją veda siauri, statūs laiptai, lyg "laiptai į dangų", — pažymi "Petrusblatt" korespondentas. Koplyčioje yra nuostabus Marijos paveikslas, kurio kopijas teko matyti ir šventovėse, ir klebonijose, ir kituose namuose. Kaip Čenstakavos Dievo Motina yra branginama visų lenkų katalikų, taip Aušros Vartų Mari-

ja yra ypatingai garbinama Lietuvos ir kitų kraštų katalikų Daugelis tikinčiųjų dienos ar nakties metu suklumpa prie Aušros Vartų pasimelsti. Kas dien čia aukojamos ketverios šventos Mišios ir kiekvieną vakarą čia kalbamas Rožinis. Aušros Vartų Marijai pagerbti ir augštasis svečias aukojė specialiai votvynės Marijos, Gailestingumo Motinos Mišias.

Trakuose ir Druskininkuose

Priešpiet kardinolas Bengsch su palydovais išvyko į Trakus, kurie senovėje kurį laiką buvo Lietuvos sostinė Trakų šventovės tačiau nebuvo galima aplankyti, nes ji buvo restauruojama. Aplamai, daug kur teko matyti atnaujinamas šventoves, tačiau lėšas tiem darbams visur turi sutelkti patys katalikai.

Trakuose kardinolas apsilankė netoli šventovės esančioje klebonijoje ir buvo labai nuoširdžiai sutiktas. Tai kartojosi visur, kur tik kardinolui teko lankytis Visur teko girdėti: "Pirmą kartą Lietuvoje apsilankė kardinolas!"

Toliau kelias vedė į Druskininkus — visų labai vertinamą kurortą. Čia prie šventovės durų kardinolo jau laukė 65-kerių metų amžiaus klebonas kartu su kitu dar senesniu kunigu-pensininku Dvi baltai apsirengusios mergaitės kardinolui įteikė gėles. Bažnyčia lūžte lūžo nuo tikinčiųjų, kurių tarpe buvo paprijos komiteto nariai ir daugelis kurorto svečių. Klebonas

ta proga pasveikino augštąjį svečią ir paprašė visus palaiminti. Sekmadieniais, — pasakojo klebonas, — ir čia yra aukojamos ketverios šv. Mišios, kurias aplanko mažiausiai du tūkstančiai tikinčiųjų. Jo klebonija esanti už kilometro nuo šventovės Tad jam tenka kasdien dažnai vykti į šventovę. Tai sudaro nemažą kelionę. Bet tai nieko nereiškia. — nusišypso klebonas. — nes judėti yra sveika

Šeštadienį, rugpjūčio 23, kardinolas pradeda taip pat šventomis Mišiomis Aušros Vartų koplyčioje. Vėl nepaprasta tikinčiųjų spūstis, nes visi nori pasveikinti didį svečią ar paspausti jam ranką. (Ranką bučiuoti turbūt buvo uždrausta!). Pusryčių metu Aušros Vartų klebonas pastebi kad tą šeštadienį jo laukia dar daug darbų: daugiau kaip 20 jungtvių, apie 30 krikštų ir nemaža išpažinčių.

Panevėžyje

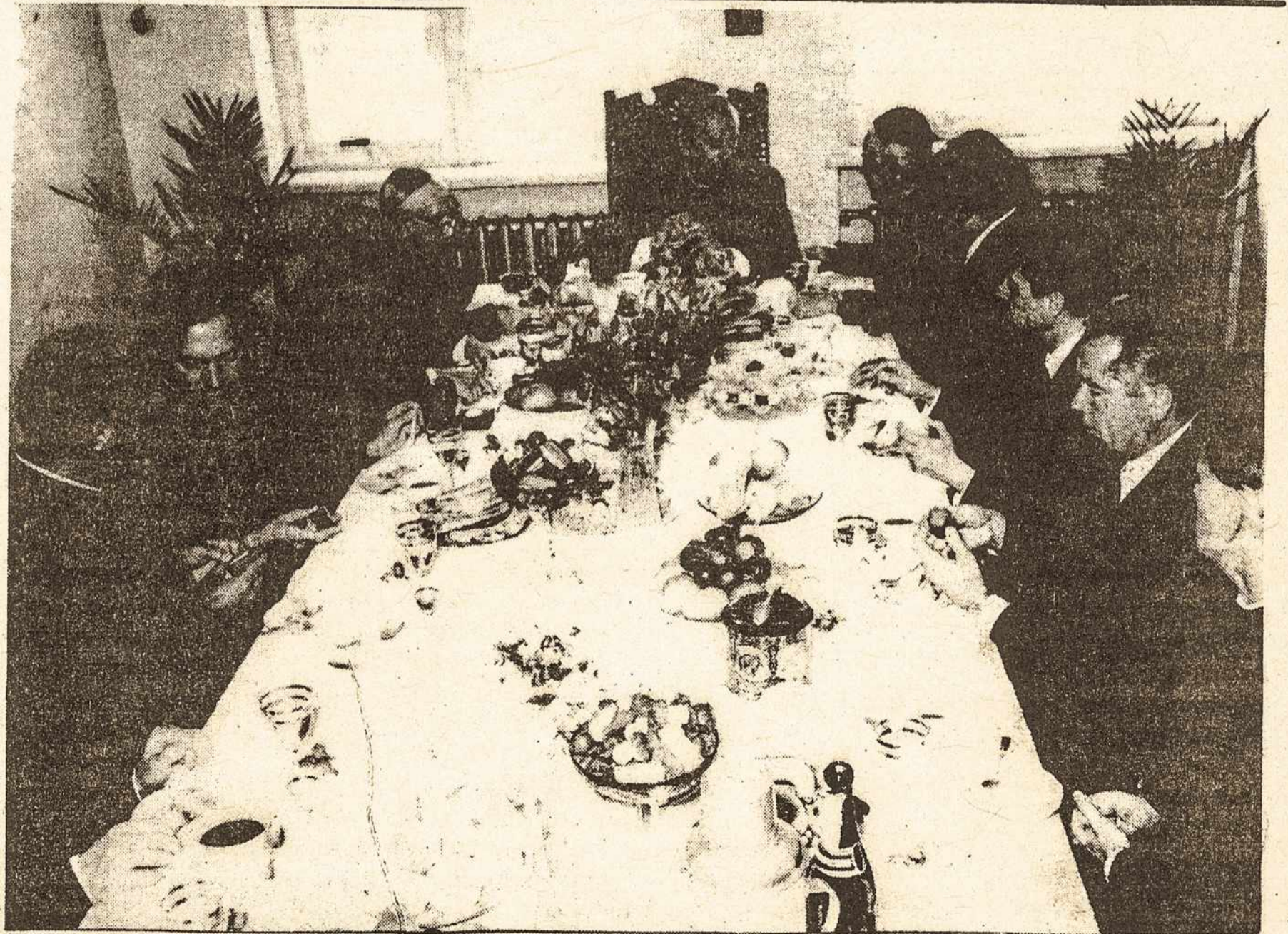
Po pusryčių — vėl į kelionę. Šį kartą kelias veda per šimtą kilometrų į Panevėžį — vyskupijos miestą. Pakeliui trumpai sustojame Taujėnuose. Tuoj susirenka per 150 tikinčiųjų. Kartu pasimeldžiame už šventąjį Tėvą. Kardinolas suteikia popiežiškąjį palaiminimą, ir su šypsena atsisveikinę vykstame toliau.

Panevėžio priemiestyje jau esame laukiami ir palydimi į vyskupo namus Čia kardinolą

sutinka Panevėžio vyskupijos apaštalinis administratorius vyskupas Romualdas Krikščiūnas ir kartu vyskupas Matulaitis-Labukas, kuris specialiai čia atvyko iš Kauno. Trumpai pasikalbėję, vykstame į katedrą, pašventą Kristaus Karaliaus garbei. Nors šis apsilankymas tik iš vakaro čia buvo sužinotas, katedra buvo pilnutėlė tikinčiųjų. Visos procesijos priekyje ejo kunigai ir vyskupijos kapitula, kurią sudaro penki kanaunikai. Vyskupas Krikščiūnas pasveikino kardinolą kaip artimą popiežiaus bendradarbį ir išreiškė visų nepaprastą džiaugsmą, kurį šis apsilankymas suteikė visiems tikintiesiems ir jų dvasios vadams. Tai nebuvo tik mandagumo žodžiai, nes visų veidai liudijo tų žodžių teisingumą. Kardinolas Bengsch iš savo pusės ypatingai pabrėžė tą džiaugsmą, kurį jam suteikia šis pirmasis apsilankymas Lietuvoje. Tai toks pat džiaugsmas, kalbėjo kardinolas, — kurį patyriau audiencijoje pas popiežių Paulių VI, atvykęs su savo vyskupijos maldininkais į Romą šventųjų Metų proga.

Visi kalba "Tėve mūsų" "Sveika Marija" ir atsiklaupia priimdami popiežiškąjį palaiminimą, kurį suteikė visi trys Bažnyčios ganytojai. O kokia spūstis susidarė kardinolui einant iš šventovės Kiek džiaugsmu spindinčių veidų, kiek ašarų žiba akyse. Tai susigraudinimo ašaros, o ne sentimentalumas

Šv. Petro ir Pauliaus šventovėje tas pat vaizdas. Vėl pilna čia įvairiausio amžiaus ir profesijų Lietuvos katalikų visi

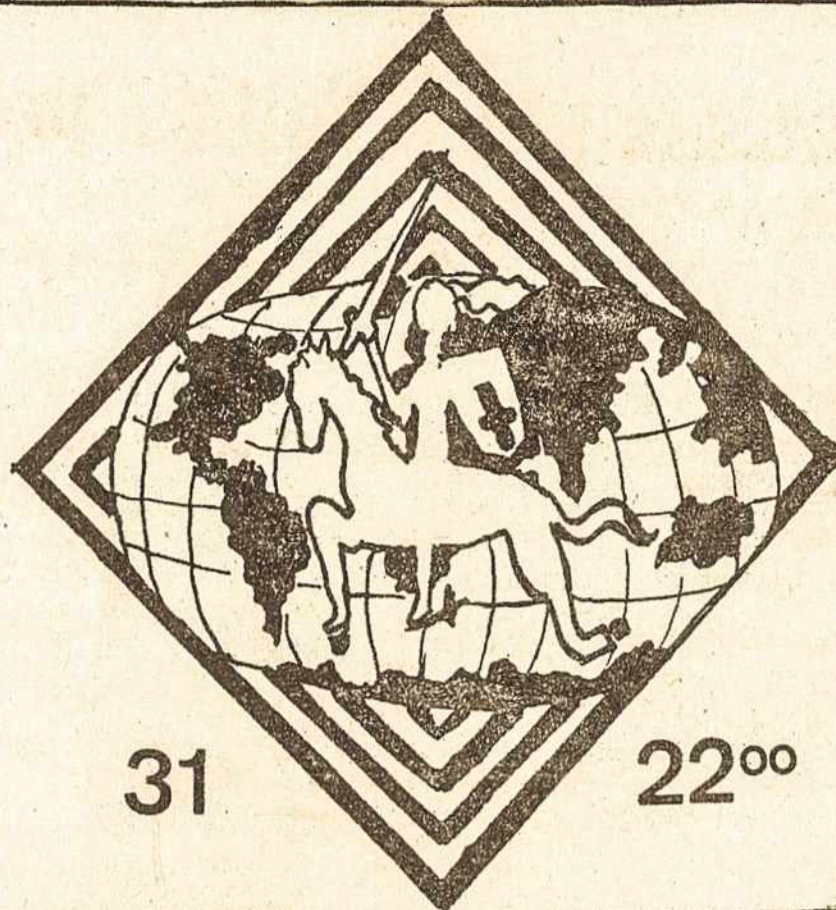

Berlyno kardinolas Alfredas Bengsch, gavęs Sovietų Sąjungos vyriausybės leidimą, aplankė okupuotą Lietuvą. Nežiūrint okupacinės valdžios persekiojimo, kardinolas Lietuvoje buvo nuoširdžiai priimtas. Nuotraukos viduryje — kardinolas, jo dešinėje — vysk. J. Labukas, jo kairėje — vysk. L. Povilonis. Tai privatus priėmimas Kaune

III CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA

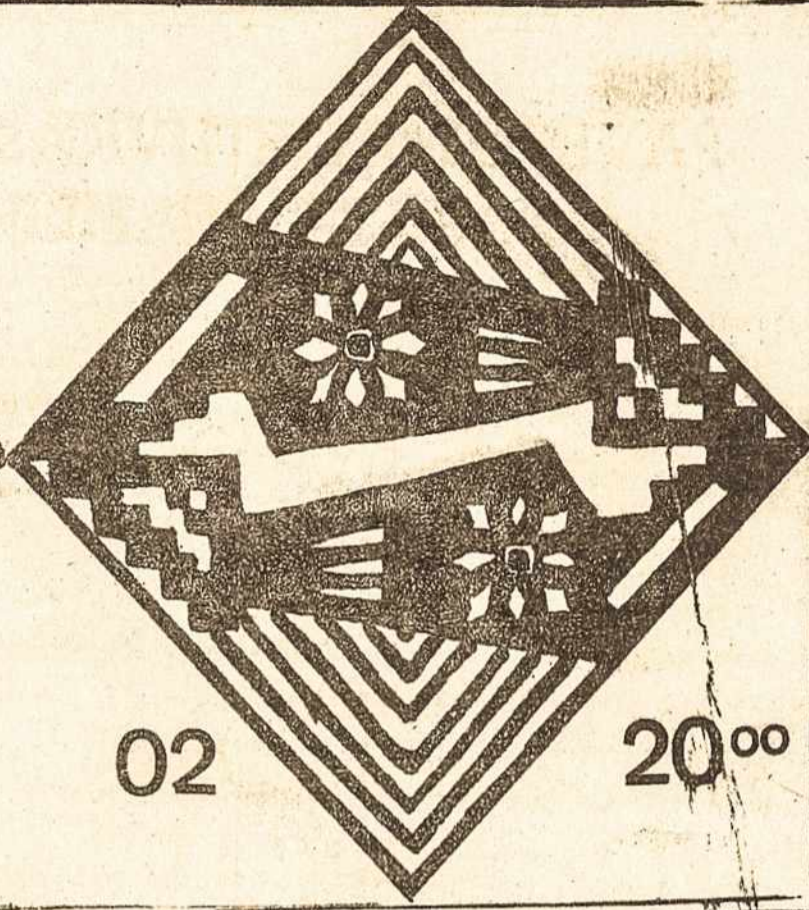

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

31

22⁰⁰

02

20⁰⁰

KONGRESO RENGINIAI PROGRAMAS

NAUJUŲ METŲ SUTIKIMAS REVEILLON

Club Homs
Av. Paulista, 735

MENO VAKARAS

PROGRAMA ARTÍSTICO Colégio S. Miguel Arcanjo
R. Campos Novos, 49
Vila Zelina

PIRMOSIOS PLJK KREGŽDĖS

Turbūt pirmoji į Braziliją Jaunimo kongreso, proga atskrido Irena Daudariėnė iš Sidnėjaus, Australijos, gruodžio 11 atvykusi į Viracopos. Sidnėjaus lietuvių choro ilgametė narė ir pirmoji solistė, virš 15 metų vaidinanti ir teatro grupėje, vieši pas savo draugę Stasę Steponaitienę Santose. Jos vyras yra lietuvių sporto klubo pirmininkas.

Gruodžio 12 iš Toronto, Kanados, atskrido Gabija Juozapavičiūtė, pernai Argentinoje ir Brazilijoje talkinusi JK ruošai, Kanados Lietuvių jaunimo sąjungos vicepirmininkė. G. Juozapavičiūtė vieši Algimanto ir Onos Šlepičių šeimoje, Morumbi.

Gruodžio 13 į Rio de Janeiro penkiom dienom atskrido 13-kos asmenų grupė iš Vakarų Vokietijos, vadovaujama kun. Vingaudo Damijonaičio, kuris bus jaunimo stovyklos Argentinoje kapelionu.

Kartu atvyko ir vienintelė Švedijos atstovė. Jų globa Rio rūpinasi Kristina Gaulytė ir Janė Žaidytė; svečiai priimti lietuvių šeimoje.

Gruodžio 17 iš J.A. V. atskrido Marija Saulaitytė, dar šiais metais talkinusi JK ruošai Sāo Paulo ir paruošusi pokalbį apie Pietų Ame-

rikos lietuvius rašytojus Kongreso akademinėi programai.

Gruodžio 16 iš Čikagos atskrido kompozitorius Valdas Jakubėnas su žmona, kurių giminės Sāo Paule yra Vytautas ir Leonas Katlauskai.

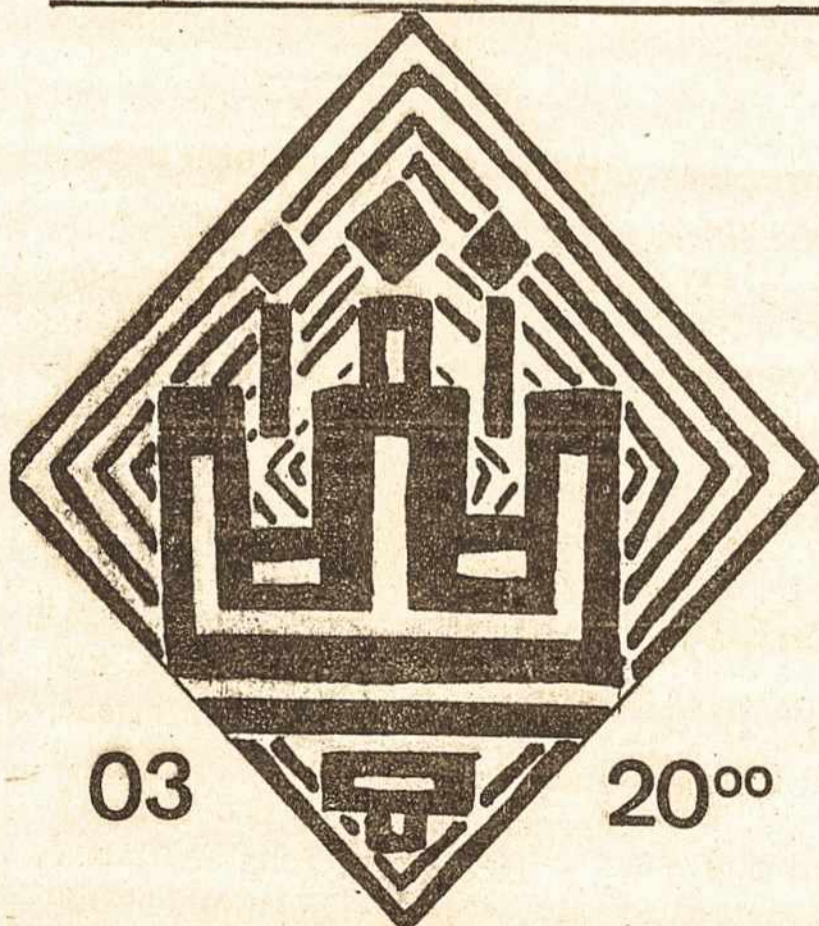

Torontiečiai atstovai į pasaulio lietuvių jaunimo kongresą P. Amerikoje. Iš kairės: Jūratė Šeškutė, Gabija Juozapavičiūtė, Gediminas Kalinauskas, Dainora Juozapavičiūtė, Andrius Gaputis. Trūksta Algimanto Čepo Nuotr. D. Blauzdžiūnaitės

PRASIDEDA KONGRESO STOVYKLA

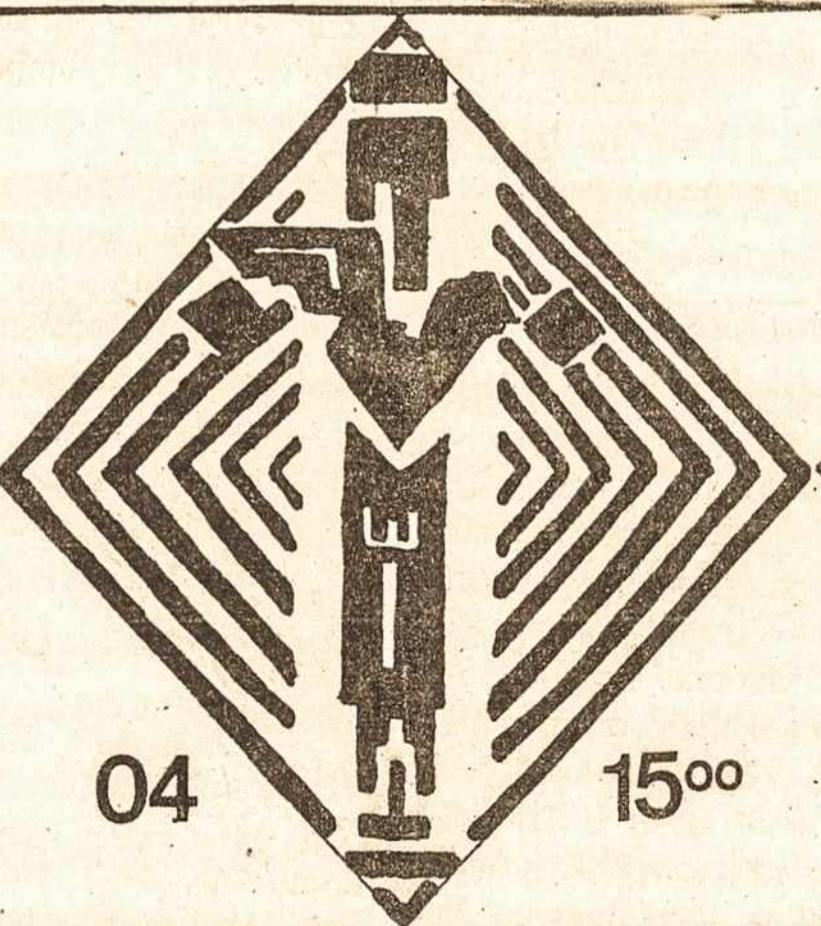
Gruodžio 19 vakare į Villa Marista sodybą Pilar miestelyje, apie 55 km nuo Buenos Aires, prasideda III PLJK stovykla, kai įvyksta arti šimto dalyvių iš pačios Argentinos – Buenos Aires, Cordobos, Rosário, Berisso ir kitų miestų. Brazilijos dalyviai – apie 30 – jau nuo 18 d. stovykloje gyvena.

Iki gruodžio 20 vakaro stovyklą pastate ir palapinėse jau bus susirinkę beveik 300 stovyklautojų, o iki gruodžio 21, atskridus didžiuliui lėktuviui iš Čikagos, jau stovyklausi visi 400 stovyklautojų iš dešimties kraštų

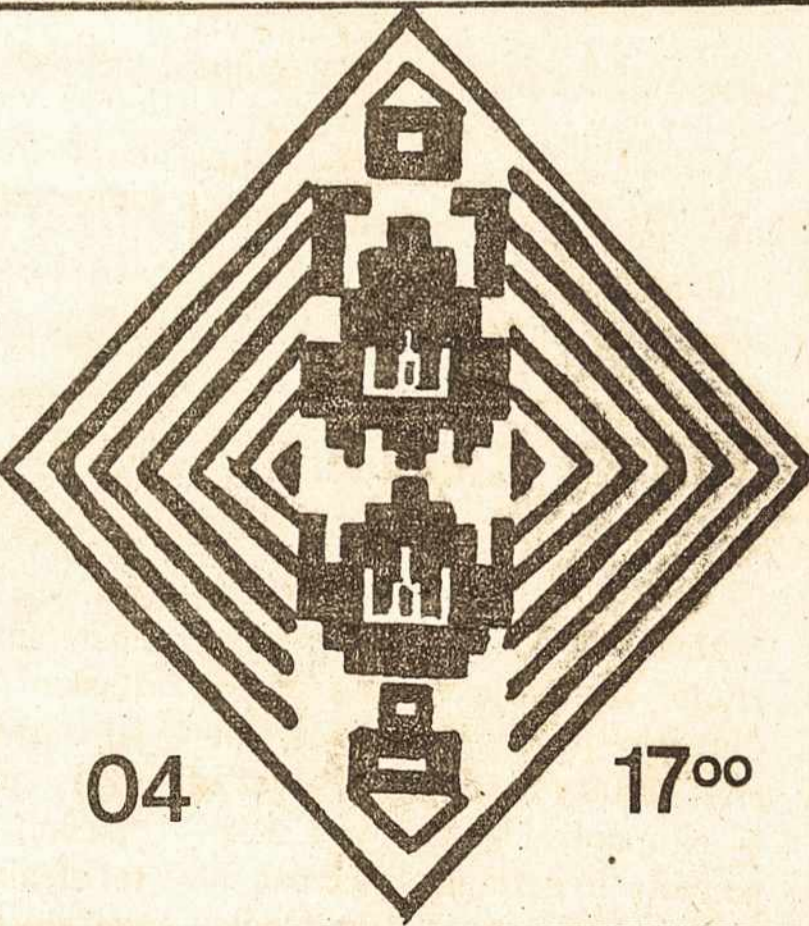
03

20⁰⁰

04

15⁰⁰

04

17⁰⁰

VAIDINIMAS "ŽVAKIDĖ"
DRAMA "O CASTIÇAL"

Colégio S. Miguel Arcanjo
R. Campos Novos, 49
Vila Zelina

KONGRESO MIŠIOS
MISSA DO CONGRESSO

Catedral
Praça da Sé

KANADOS "BALTIJOS" KONCERTAS
CONCERTO DOS CANADENSES

Colégio S. Miguel Arcanjo

PAVERGTO LIETUVIO BALSAS PASIEKĖ BRAZILIJĄ

Šioms dienoms Brazilijoje, Sao Paulo mieste, pasirodė didelio formato 124 psl. knyga, kurios tiražas 1000 egz. — A violacao dos direitos humanos na Lituania sob o regime Sovietico 1971—1974.

Tai pavergto lietuvio laisvės aukštas portugališkai, "Croni-

Kai pavergtoje Lietuvoje pasirodė LKB Kronikos, lyg simbolišku sutapimu tais pačiais metais t.y. 1972, Chicagoje buvo su darytas — Lietuvių Katalikų Religinis šalpos remėjų būduolys, vadovaujamas kun. K. Kuzminsko, kuris pasiryžo remti aukomis persekiojamą Bažnyčią Lietuvoje ir rinkti bei į viešumą leisti dokumentacinę medžiagą apie persekiojamuosius. Siekiant šio tikslo, 1974 m. buvo išleista viename rinkinyje 5000 egz. LKB Kronikos nuo pirmo iki aštunto nr., kurios jau išplatintos. Šis leidinys buvo paskleistas po visas lietuviškas kolonijas, neaplenkiant ir Brazilijos bei kitų kraštų.

Suaktyvėjus komunistinei veiklai ne tik Azijoje, bet ir Europoje, ypač Portugalijoje, LKRS Rėmėjų vyr. valdyba kreipėsi į Brazilijos Kunigų Vienybę ir pavienius asmenis siūlydama LKB Kronikas išversti į portugalų kalbą, net žadėdama materialinę paramą, bet deja, išsekus piniginiams atsargoms, pažadai liko neišpildyti, o aukščiau minėto leidinio išleidimas jiems kainavo — 4850 kruzeirų (485 dol.). Kun. Pr. Gavėnas laiške rašo: — Jei susilauksim paramos, gal išsiųsime, išdrąsinsime — ir įstengsime išleisti ir daugiau, kad ir Kronikos sąsiuvinius. Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybės vardu, kuri be geros valios, daugiau nieko netur. Sakiau: spausdinkim. Kai pasirodys knyga, atsisiras, ir kas parems. Juk ne dėl

M. K. Čiurlionis Maskvoje

Maskva. — Tretjekovo galerijoje, Maskvoje, vyksta M. K. Čiurlionio paveikslų paroda, kurioje išstatyta 60 darbų, atvežtų iš okupuotosios Lietuvos. Eksponuota ir geriausieji darbai, jų tarpe "Jūros sonata" ir "Zodiako ženklai".

Parodą jau aplankė 150,000 žmonių. Skelbiama, kad kiekvieną dieną atvyksta apie 6,000 naujų lankytojų, kurie ištiesai

šavęs tai darom. (1975. IX. 4). Būtų gera, kad mes Brazilijos lietuvių tikėjimo ir pasiryžimo nesugniugždytume, kuris paremtas tik 500 dol. suma!

Leidinio vertimą atliko daugiausia kun. Antanas Saulaitis, SJ, padedamas nekurių talkininkų. Buvo kreiptasi į Petrą Babicką gyvenantį Brazilijoje, prašant talkos, kuris laiške rašo: — Reikalas tas, kad š.m. pradžioje esu gavęs iš LKRS Rėmėjų vyr. valdybos laišką, kviečiantį parengti LKB Kronikos vertimą į portugalų kalbą. Negalėdamas pats vienas to darbo imtis kreipiaus talkos į inž. K. Audenį, prel. Z. Ignatavičių ir J. Petrą. Deja, prel. Ignatavičius nuėjo pas Viešpatį, žodžiu, mano planas apvirto aukštyn kojom. Informacinių — propogandinių leidinių apie Lietuvos kančias portugalų kalba veik neturime, o jų verkiant reikia, ypač turint galvoje įvykius Portugalijoje. (1975. VI. 4)

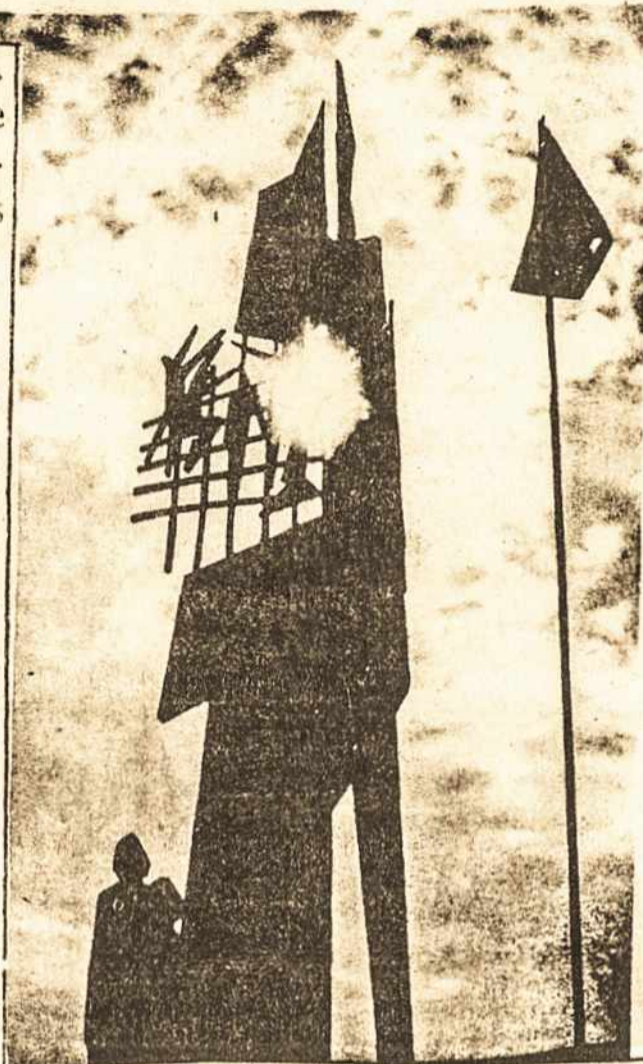
Susidarius tokiais padėčiais, LKRS Rėmėjų valdyba vėl kreipėsi į kun. Pr. Gavėną su prašymu, kad būtų informuojama Brazilijos visuomenė apie Lietuvos kančias. Iš viso to susirašinėjimo šiandien jau turime — A violacao — ... kurio turinį sudaro: žmogaus teisių mindžiojimas sovietizuotoje Lietuvoje su pridėtu įvadu, imtu iš J. Ereto leidinio, taip pat portugalų klb., — Los Balticos Olvidados — Pamirštieji Baltai.

"A Violacao Dos Direitos Humanos Na Lituania Sob o Regime Sovietico 1971—1974" yra realus faktas sukaupto pasiryžimo Brazilijos lietuvių, kuris bus skiriamas vietos dvasiškiams, spaudai, radijui, televizijai, bibliotekoms ir kitai informacijai.

P. Indreika

valandas stovė eilėse, kad galėtų patekti į salę. Neslepama, kad rusai menininkai, kurie pirmą kartą mato Čiurlionio paveikslus, yra jų grožiu nepaprastai nustebinti. Viename reportaže iš Maskvos rašoma, kad lankytojai, stovėję keletą valandų eilėse ir pagaliau patekę į salę, "paskui sausakimšoje salėje lėtai slenka nuo paveikslų prie paveikslų. Tylu, tik žingsnių šnaršys, tik prislopintas šnibždesys — dalinamasi įspūdžiais, abejonėmis, susižavėjimu". Dėl didelio lankytojų skaičiaus esą neįmanoma parodą lankyti mo-

Taikos premija Sacharovui

"Laisvės liepsnų" paminklas Marquette Parke, Chicagoje.

Kai neseniai Vakarų Europos valstybės, protestuodamos prieš 5 teroristų egzekuciją Ispanijoje iš Madrido atšaukė savo ambasadorius "konsultacijai", buvome pasipiktinę. Kur jos buvo kai komunistai žudė, ir dabar dar kalina, tūkstančius visai nekaltų žmonių? Tą blogą įspūdį iš dalies atitaisė Norvegijos seimo specialios komisijos nutarimas Nobelio taikos premiją skirti sovietų disidentui Andrejui Zacharovui. Toks nutarimas reikalavo kiek drąsos, nes tarp Sovietų Sąjungos ir Norvegijos bręsta konfliktas dėl Šiaurės Vandenyno tarp Norvegijos ir Špicbergeno, kuris yra gyvybiniai svar-

kyklų ekskursijoms, nors moksleiviai ir labai nori į salę patekti. Lankytojų tarpe yra ir Maskvoje gyvenančių užsieniečių.

Ligi šiol Maskvoje buvo suruoštos trys M. K. Čiurlionio minėjimo akademijos, jų tarpe pagrindinė Didžiajame teatre.

Katalikai pasauly

Ir lietuvių kalba

ROMA. — Romoje veikiantis komitetas, besirūpinantis šventųjų Metų maldininkais, atspausdino gausiai iliustruotą šventųjų Metų vadovą, skirtą įvairių kraštų tikintiesiems, kurie Bažnyčios jubiliejinių metų proga atvyksta į Romą. Vadovas yra

bus abiem kraštams ir norvegai dėl to privengia "erzinti" sovietus.

Jei Solženicinas, kuriam Nobelio premiją už literatūrą paskyrė Švedijos Literatūros Akademija, gali būti laikomas sovietų režimo aukas, Zacharovas turi būti laikomas vienu iš privilegijuotų. Juk jis išrado sovietų vandenilio bombą, kuri praktiškai karą padarė neįmanomu ir tokiu būdu ilgesniam apsaugojo sovietų sienas nuo bet kokio užpuolimo iš užsienio.

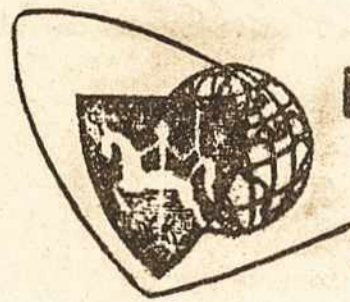
Žinoma, ne už tai jis gavo dabar taikos premiją. Greičiau už įrodymą, kad ir visos privilegijos neaptemdo sąžinės balso. O tai reiškia, kad viltis susilaukti sovietų sistemos pasikeitimo, o tuo pačiu ir galo iš vidaus, nėra tokia tuščia, kaip iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti.

Taktiškai sovietams turbūt būtų patogiausia atsikratyti Zacharovu tuo pačiu būdu, kaip kad jie atsikratė Solženicinu — išleisti į užsienius, kur ilgainiui kiekvienas lėtai, bet tikrai slenka už mirštin. Kaip graikų padavi me, norint ką nors mirtinai pasmaugti, reikia savo auką pakelti taip aukštai, kad jos kojos nesiektų gimtosios žemės, iš kurios gaunama amžina stiprybė. Bet gal Zacharovas žino kai kurių technišku paslapčių, kurių sovietai nenorėtų išduoti ...

Bet tai jau ateities dalykas. Kol kas Zacharovas laimėjo viso pasaulio pagarbą ir padėką. (vm)

išleistas 17 kalbų, kurių tarpe ir lietuvių.

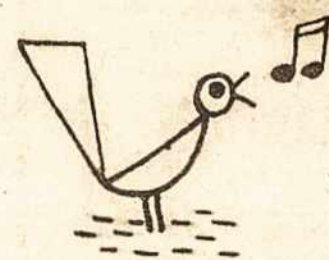
ROMA. — Šventųjų metų proga Romoje yra išleistas pirmasis Romos krikščioniškųjų paminklų mažas vadovas estų kalba. Vadovą parengė Romoje gyvenantis vienintelis estų katalikų kunigas Vello Salo. Pristatydamas spaudai mažąjį Romos vadovą estų kalba, kun. Salo pateikė taip pat informacinės medžiagos italų kalba apie bendrą dabartinę padėtį Estijoje, išskeldamas religinės laisvės varžymus ir tikinčiųjų diskriminaciją Estijoje. Estijos gyventojų didžioji dauguma priklauso protestantų Bažnyčiai, kuriai Estijoje tačiau yra atimta bet kokia veikimo laisvė.

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

TERCEIRO CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA

Rua das Giestas, 927-9 - Vila Bela - 03147 São Paulo, SP - Tel (011) 63-5723, 274-0934

POUCOS DIAS PARA O CONGRESSO

Pessoal, faltam somente poucos dias para o Congresso. Um lembrete: Quer que queiramos ou não, este Congresso vai sair. É uma pena também o que vem acontecendo nas últimas reuniões: a juventude desapareceu quase que por completo. Muita gente que pertencia a uma ou outra comissão, não aparece mais já há algum tempo, isto apesar de estas mesmas pessoas haverem tomado um compromisso de fazer alguma tarefa que já havia sido discriminada para aquele elemento. Gostaríamos de pertungar a estes que abandonaram o barco no meio do caminho: será que as pessoas que ficaram trabalhando sózinhas, mereciam isto por parte de vocês? Será que vocês pensaram ou chegaram a pensar pelo menos por um instante na responsabilidade que era realmente este Congresso?

Mas não tem nada: as pessoas que se braram, vão levar avante este serviço, vão fazer o serviço que estava previsto a elas, e também vão encontrar apoio para que possam realizar as tarefas que seriam feitas por vocês que nos abandonaram. Mesmo assim queremos agradecer a vocês que na pior das hipóteses contribuíram com alguma coisa. Sim contribuíram ao menos com seu entusiasmo e também com alguma coisa que fizeram.

Mas nem tudo está perdido.

Ainda há muita coisa por fazer. Se voce pode nos ajudar, então venha ou telefone e diga se pode dispor de algum tempo para ajudar em alguma coisa.

POIS COMO JÁ FOI DITO "QUER QUEIRAM OU NÃO, ESTE CONGRESSO SERÁ REALIZADO".

A comissão de alojamentos está encontrando dificuldades para encontrar os 200 lugares que faltam. Será que voce não tem algum lugarzinho em sua casa para hospedar algum lituano de fora?

Será que voce já não foi hospedado por algum lituano no exterior, e agora está tirando o corpo fóra com aquelas celebres desculpas, "Eu não vou ter tempo de acompanhar o convidado" ou então, "Minha casa é muito pequena e modesta para receber turistas". "Vou ter que viajar e não posso receber ninguém" e etc. etc. etc.

O pessoal da comissão não terá tempo suficiente para visitar a todos e pedir que alojem algum lituano. Então, por favor, ligue para a redação 273-03-38 e dê seu endereço para que possam visita-lo e explicar-lhe como tudo isto funciona, não esperem até a última hora pois ai a confusão fica muito grande.

Parabéns a Comissão de Finanças, sem nenhum alarde ela conseguiu arrecadar todo ou praticamente todo dinheiro que precisava cobrindo inclusive despesas que não estavam previstas desde o começo.

AVISO IMPORTANTE SOBRE O REVEILLON

Como todos já sabem, o reveillon será no Club Homs que está situado na Av. Paulista. Já começaram a ser vendidos. Cada convite da direito ao jantar, bebidas refrigerantes e ao baile.

O serviço de buffet está encomendado com o bufet Fan e a orquestra será a dos „Los Guarachos“ O nº de mesas é limitado, portanto não deixe para a ultima hora para fazer a reserva, pois pode acontecer de faltar lugar. Se as reservas forem feitas antecipadamente mesmo que o nº de pessoas ultrapasse o nº previsto, ainda teremos tempo de colocar mesas extras e pedir ao buffet que faça mais „kopustu“; porém se for em cima da hora, isto será impossível de conseguir. Não por má vontade nossa, mas é que se trata de baile de reveillon e neste dia é praticamente impossível en-

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA, MŪSŲ ŠIRDY VISADA - PĀTRIA DE NOSSOS PAIS, LITUANIA, TU ESTARÁS SEMPRE EM NOSSOS CORAÇÕES.

contrar-se garçons disponiveis, talheres para se alugar, mantimentos para se comprar e assim por diante. Portanto pedimos por favor a todos para que façam suas reservas o quanto antes possivel.

É também quanto mais pessoas forem, mais animado será o baile de reveillon. Outro congresso mundial da juventude aqui em São Paulo deverá ocorrer somente dentro de uns 15 ou 20 anos.

Anotem estas datas em seus calendários: dias 31/12, às 22 hs Revillon - Club Homs; Dia 6/1/76, às 19,30 hs. Encerramento no Anhembi; dia 7/1/76, às 20,00 hs espetacular festival de danças com aproximadamente 200 jovens dançando ao mesmo tempo com roupas típicas, danças típicas da Lituania no Gi-

TŪKSTANTINIS VAJUS

Prie tūkstantinio vajuas prisidėjo dar šie mecenatai remejai:

- 67. Kun.Dr. Aleksandras Bendoraitis Guajará-Mirim, Rondonia - Inešė CR\$. 1.000,00
- 68. Vladas ir Stasė Steponaičiai - Guaruja - Inešė Cr\$. 1.000,00
- 69. Pedro Vitor Bareiŝis - Inešė cr\$. 400,00
- (Anksčiau jau buvo inešes cr\$. 600,00)
- 70. Dr. Jono Basanavičiaus Mokyklos Globėjų Būrelis - V. Anastácio Inešė Cr\$. 2.000,00

PASIŽADĖJUSIŲ ĮNAŠAI:

Gražvydas Bačelis - Cr\$. 600,00

KITOS AUKOS

- Petronelė Katilienė - cr\$. 100,00
- Aldonia Asminavičius Fornazieri - CR\$. 100,00
- Angelica Armonas - S.Caet. do Sul Cr\$. 50,00
- N.N. - S.Caet. do Sul - 300,00.

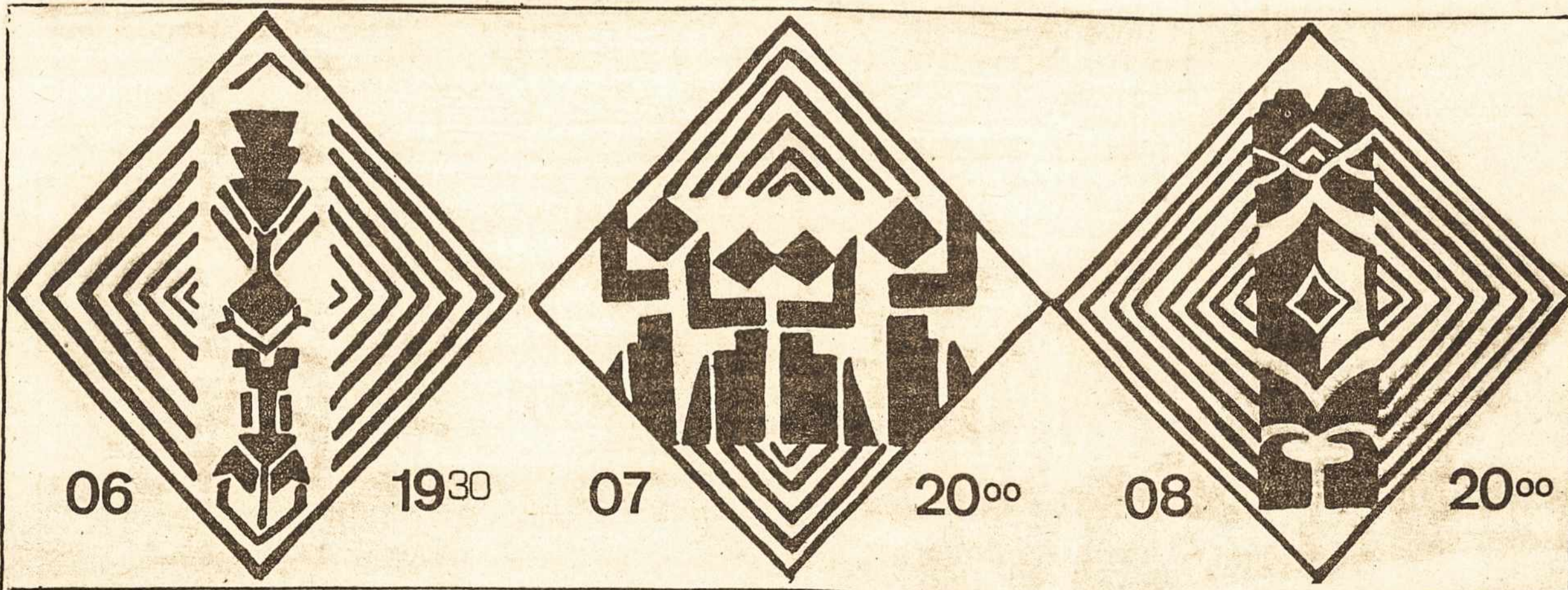
Lietuvi, prisidėk prie tūkstantinio vajuas, paremdamas mūsų jaunimą. Kongreso pasisekimas, tavo rankose.

FINANSŲ KOMISIJA

násio do Ibirapuera. Você não pode perder estes tres eventos. Venha assistir. Temos certeza que você não se arrepedará, e vai ter recordções para muito po. Se voce não entende lituano, participe da mesma forma, pois serão dadas explicações de todo o desenrolar do programa também em português. Se você estiver precisando de alguma informação, telefone para a redação do jornal que teremos muito prazer em orientalo a respeito deste Congresso.

Até a próxima semana com outras informações.

Algirdas

KONGRESO UŽDARYMAS ENCERRAMENTO Palácio das Convenções Parque Anhembi	TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĖ FESTIVAL DE DANÇAS FOLCLÓRICAS Ginásio de Ibirapuera	IŠLEISTUVĖS DESPEDIDA Salão de Sajnanga-Alliança R. Lituania, n. 67 Mooca

LIETUVA

Čia, už marių, už kalnų,
Tave, Lietuva, menu,
Tu šalis mano graži,
Taip girdėjom mes maži.

Šiandien vėliavą keliu
Stiebu aukštu, kiek galiu,
O, pažvelgęs į spalvas,
Noriu laisvės tau ir aš!

Nors dar jaunas aš esu,
Tavo vargą suprantu,
Žus ta priespauda baisi,
Jei vieningi bus visi!

Alb. Kašlubienė

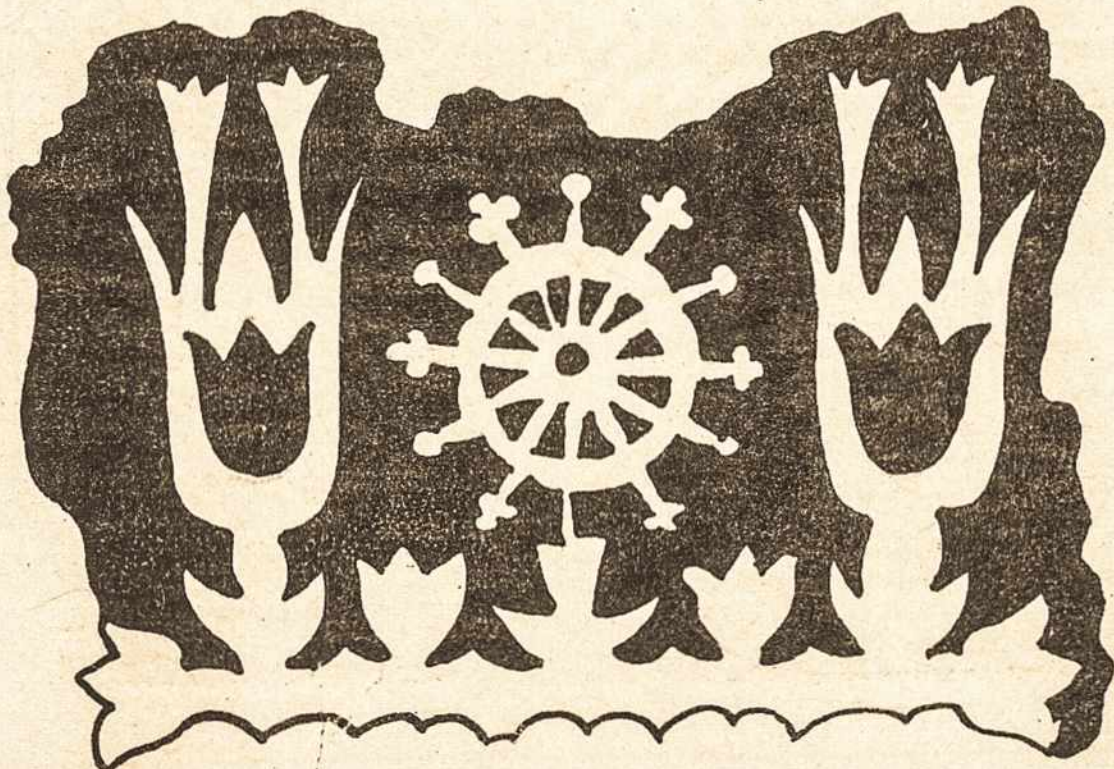
LITUANISTINĖ MOKYKLA

Kiekvienas kraštas ir kiekvie-
no krašto gyventojai nori, kad
jo jaunimas gerai išmokytų savo
kalbą ir kitus mokslo dalykus.

Dabar, kada Lietuva, mūsų
kraštas, yra rusų užimtas, mes
ten negalime mokytis ir gyven-
ti. Bet jeigu mes negalime mo-
kytis Lietuvoje, tai dar nereiš-
kia, kad mes negalime mokytis
Amerikoje. Šiam tikslui yra į-
steigtos lituanistinės mokyklos,
tokią vieną aš čia, Amerikoje, ir
lankau. Tai Marquette Parko
lituanistinė mokykla. Ji įsistei-
gė 1949 metais. Pradžioje mūsų
mokykloje kan. V Zakarauskas
mokė kiekvieną klasę. Tada mo-
kykla pakvietė kitas mokytojas,
ir jos pradėjo vaikus mokytį.
Daug iš tų mokytojų ir dabar
dar mokytojauja šioje mokyk-
loje. Mes turime labai gerus mo-
kytojus, kuriems mūsų lietuviš-
kas mokslas labai svarbus. Jų
darbas yra labai vertinamas, ir
mūsų mokytojams priklauso di-
delė padėka.

Nuo pirmadienio iki penkta-
dienio mes čia turime lietuviš-
kas pamokas, bet reikšmė yra
ta, kad, kai užaugsime, mes ga-
lėsime pamėginti mūsų tautą iš-
gelbėti iš rusų vergijos, ką
šiandien lietuviai ir daro.

Vida Momkutė,
Marquette Parko lit. m-los mok.

0.5.

Mūsų Lietuva Mažiesiems

AR AŠ NORĖČIAU GYVENTI KAIME

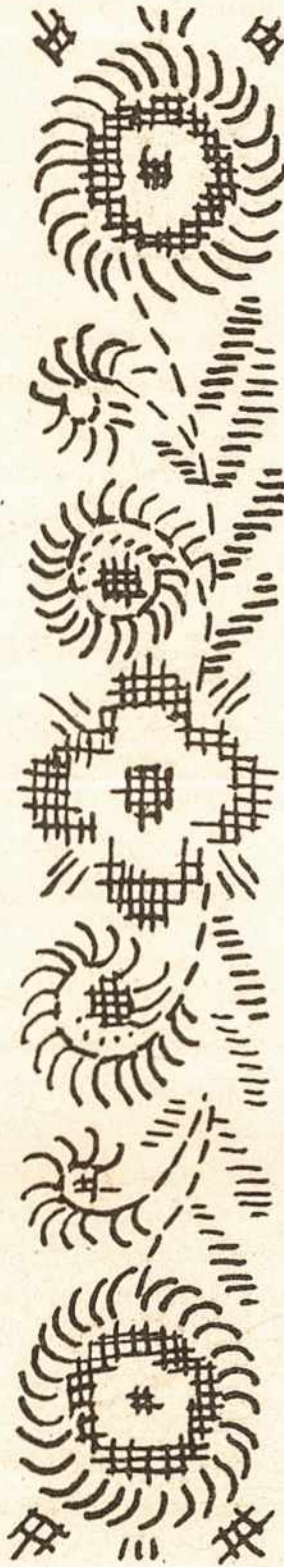
Aš norėčiau gyventi kaime,
nes ten yra šviežias oras ir ūki-
ninkai augina daug gyvulių ir
naminių paukščių, o aš juos la-
bai myliu.

Man būtų smagu pašerti kiau-
lytes, duoti arkliam šieno, o
vištas, antis ir žąsis palesinti
grūdėliais, Aš norėčiau ganyti
avis su ilgu botagu ir dainuoti
piemenėlių daineles. Pati norė-
čiau prisimelžti puodelį šilto
karvės pieno. Rugių laukuose
prisiskinčiau aguonų, rugiagė-
lių, rugių, varpų ir nusipjū-
čiau sau gražų vainiką. Nubėgus
į sodą, įsilipčiau į vyšnių medį
ir, kiek tik tilptų, prisivalgy-
čiau uogų. Paskui pasiimčiau
didelę pintinę, prisiskinčiau
obuolių ir kriausių kitai dienai.

Vienas dalykas, kodėl man
nepatiktų gyventi kaime, tai
kad maistui reikėtų papiauti
gyvulėlių. Tada man būtų labai
liūdna. Aš jau geriau tik duo-
nų, sūrį ir kiaušinius valgyčiau,
kad nereikėtų mūs gyvulėlių
skriausti.

Man atrodo, kad kaimo gy-
venimas man būtų įdomus ir aš
ten jausčiausi laiminga.

Vida Basiulytė,
Los Angeles lit. m-los 6 sk. m.

VAINIKAI TĖVYNEI

Ram-tad ry-lia l'a-lia,
Ram-tad ry-lia lia!
Kadom mes pievelę
Ir gėlių joje!

Vainikus mes pinsim,
Pinsime dailius.
Jais mes išdabinsim
Savo namelius!

Ram-tad ry-lia lia-lia,
Bus visur gražu!
Džiaugsis ir tėveliai
Su mumis kartu!

Šitas puoš mums vyti,
O trispalvę — ans.
Lai tėvynės meilė
Mumyse gyvens!

Mes žiedais dabinsim
Savo galveles
Ir tėvynei skirsim
Savo dieneles.

Viktorija Genytė-Šmaižienė,
iš knygos "Gyvenimas ir darbai"

KAIP VELNIAS ĖJO IŠPAŽINTIES

Vienasysk velnias sumanė eiti
į bažnyčią. Nuėjo taip anksti,
kad dar nė vieno žmogaus nė-
buvo.

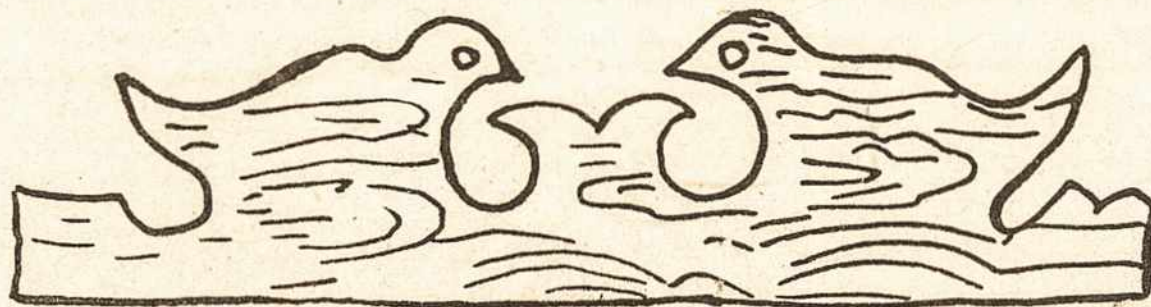
Atėjo kunigas. Pamatęs žmo-
gų manė, kad norėjo eiti išpa-
žinties, tai nuėjo į klausyklą.

Velnias sumanė eiti išpažin-
ties. Priėjo prie klausyklos ir
pradėjo nuodėmes sakyti.

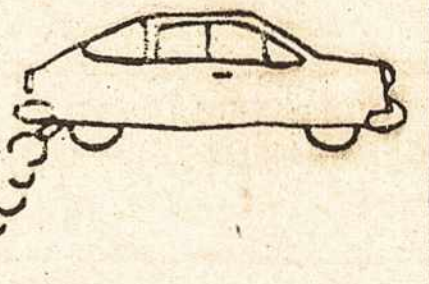
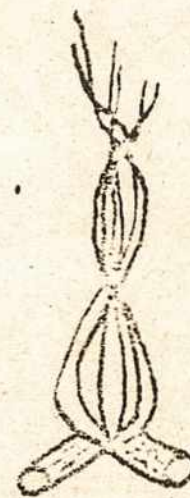
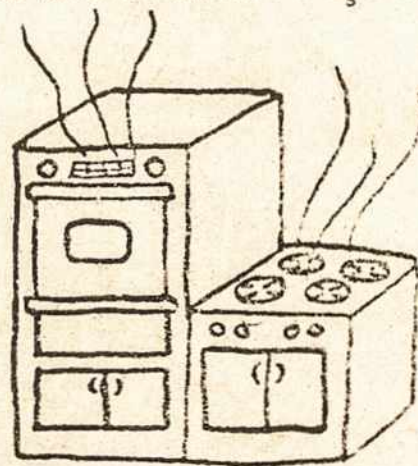
Kunigas klausė: "Ar tu esi
velnias?" Velnias atsakė: "Taip,
esu. Duok man sunkiausią at-
gailą" — "Ne, duosiu tau len-
giausią. Užlipk ant vargonų.
Kai visi giedos "Šventas, tai tu
irgi giedosi".

Kai pirmą kartą giedojo, pa-
sitarė šilta. Antrą sykį irgi šil-
ta. Trečią sykį velniai atbėgo ir
į pagriebė, net bažnyčios bokš-
tas nugriuvo.

Rita Čekanauskaitė,
Los Angeles lituanistinės mok.
mokinė. "Spindulys"

AR GALI ATSKIRTI ŠIŲ DAIKTŲ DUJŲ KVAPĄ?

LITERATŪRA • DAILĖ • MOKSLAS

Japonai skaito Baranauską

V. Ališas

Praėjusiais metais L. Namuose ir Sodyboje buvo apsilankęs Japonijos kalbininkas Ikuo Murata. Prieš tai jis buvo pagyvenęs Lietuvoje, kur gerokai susipažino su lietuvių literatūra ir išmoko lietuviškai.

Neseniai šis dar jaunas ir kuklus kalbininkas, profesoriaujęs Tokyo Ekonomijos Kolegijoje, prisiuntė japonišką žurnalą, skirtą tautų kultūriniais ir buitiniams klausimams nagrinėti (tiksliai žurnalo pavadinimui sunku surasti atitinkamą terminą). Tame žurnale yra, matyti, paties Ikuo Murata japoniškai parašytas straipsnis, pavadintas Antanas Baranauskas (1835-1902) „Anykščių šilelis“. Iš straipsnyje užtinkamų mūsų alfabetu parašytų pavardžių ir panaudotos literatūros sąrašo matyti, kad jis liečia ne tik A. Baranausko „Anykščių šilelį“, bet taip pat nagrinėja lietuvių kalbos istoriją. Straipsnio gale pridėtas smulkus lietuviškųjų tarmių žemėlapis.

Toliau idėtas „Anykščių šilelio“ tekstas, kuris viename puslapyje spausdinamas lietuviškai, o antrame japoniškai... Lietuviškasis tekstas pateiktas sukirčiuotas.

Norėdami parodyti skaitytojams, kaip atrodo A. Baranausko kūryba, išversta į mums visiškai nepažįstamą, egzotišką japonų kalbą, čia pateikiame pirmąsias šešias eilutes abiem kalbomis.

Kalnai kelmuoti, pakalnės nuplikę!
Kas jūsų grožei senobinei tiki?
Kur toji puikybė jūsų pasidėjo?
Kur ramus jūsų užimas nuo vėjo,
Kai balto miško lapeliai šlamėjo
Ir senos pušys siūravo, braškėjo?

切株ばかりの丘よ 裸になった麓よ!
だれが思いおよぶか ありし日のおまへの美しさを?
どこに消えたか あの壮麗な姿は?
どこに消えたか あの寂とした風の音は . . .
鬱蒼と茂る森の木の葉が 鳴りわたり
老木の松が揺らぎ はじけたときの?

Koks tai didelis darbas! Kiek laiko ir rūpesčio turėjo idėti Ikuo Murata, norėdamas parodyti savo tautiečiams vienos iš seniausių Europos kalbų poezijos pavyzdį! Mes, lietuviai, turime jam būti už tai tikrai dėkingi. Žinoma, gal geriausia būtų atsilyginti, jei atsirastų kas nors, galintis išversti į lietuvių kalbą japoniškos literatūros pavyzdžius.

Baigiant pažymėtina, kad žurnale nepaigailėta vietos ir pirmajam „Anykščių šilelio“ tekstui, kurį ir iš mūsų ne visi esame skaitę. Skaitytojams susipažinti čia pateikiamas vienas to originalo šešiaeilis.

Miškan budawo aeini — tai net oki weria;
Wat teip linksmina dusziu, ažu szirdes

Kad net szirdžai apsolut, nakartu

Ar miszki osz cza stowju, ar dunguj, ar

Kur tik žiūri, wis gražu: žola, liekna,

Kur tik uostai, wis miela: giria nosj trina!

J. Baltmiškis

Išblyškęs veidas, kiek į dešinę pasviręs,
Pakyla iš kalnų - toks geras, toks ramus.
- Sustok ir pasilsėk ant eukaliptų girios -
Nors vieną žodį man pratarki pro namus.

Dairydavaisi taip žiedų kvapais apstulbęs,
Kada su gegužėm sugrįždavai į mus.
Ar žydi rūtos ten, akacijos ir tulpės -
Ar žydi? Iš dangaus matai tu mūsų namus.

Pro putinę regi giliai išmaltą vėžę?
Ar ženklas pjūvio to dar tebėra žymus,
Kur vaikas būdamas peiliu žievėj išrėžiau,
Su duonos kriaukšlele apleisdamas namus?

Vidun pasižvalgyk ... ar motušės
- Dėl dusulio jos balsas žemas ir kimus -
Ratelis vis linksmai ten užauja, kaip užęs,
Ir sklinda jo daina po ištikus namus.

Seklyčion paregėk - sesers ten buvo kraitis -
Vynioja širdį jį į lino rietimus?
Sueina kaimynų, susirenka mergaitės
Mergautinių godų į mielus mūsų namus.

Galulaukėj matai tu brolius ir tėtusį
Tiesia, gilia vaga atverčiant arimus?
Sutri orės diena - sukaitę jie ten pluša,
Kad sočius ir šiltus turėtume namus?

Lietuviškas filmas „Kalėdų sapnas“

DANUTĖ VAKARĖ

Čikagos Jaunimo Centro vakaronėje 1975 m. sausio 10 d. buvo parodytas naujai pagamintas filmas „Kalėdų sapnas“. Įvadinį vakaronės žodį tarė Jaunimo Centro dir. kun. Algimantas Kezys, SJ, pakviesdamas filmo autorę rašyt. Birutę Pūkelevičiūtę apibūdinti savo darbo vaisiaus eigą nuo pradžios iki galo. Birutė labai išpūdingai ir išsamiai susirinkusiems papasakojo savo pusantrų metų darbą, įdomiai ir vaizdžiai įpindama įvairių nuotykių išgyvenimus.

Rašyt. B. Pūkelevičiūtė, ruošdama šį filmą, buvo pasikvietusi į talką keletą pačių reikalingiausių patyrusių asmenų šioje srityje. Jai seniai glūdėjo mintis išskelti pačius gražiausius lietuviškų kalėdinių papročių momentus vaikų pasaulyje ir juos paskleisti anglų kalba po sveitintaučių mokyklas ir įvairius kultūros centrus. Stebint įvairių tautų vaikų pasaulio filmus, klausant jų chorus, įdainuotas plokšteles, jai kilo mintis sukurti ką nors panašaus su lietuvišais vaikais. Vaikų reagavimas į save panašius scenoje arba ekrane jai padarė didelį išpūdį, nes jie

džiugiai ir nuoširdžiai kartu išgyvena matomus vaizdus, nesivarždami išlieja savo išgyventus jausmus ypatingais krykštavimais ir plojimais. Su dideliu užsidegimu Birutė pradėjo ruošti ir kurti „Kalėdų sapno“ filmą. Ji pasirinko patį turtingiausią ir gražiausią savo papročiais kalėdinį lietuvių kraitį ir pradėjo viską apipavidalinti, kad patys jauniausieji mūsų aktoriai supažindintų kitus vaikus su mūsų kalėdiniais papročiais.

Šiame „Kalėdų sapno“ filme vyrauja du jauni aktoriai ir 13 gražiabalsių dainininkų. Filmą vaizduoja lietuvių šeimą, gyvenančią Amerikoje. Mažas berniukas šio krašto papročių kalėdinėje aplinkoje sapnuoja. Jam pasirodo lietuviškas angelas, kuris sakosi atvykęs iš Lietuvos. Berniukas netiki, bet angelui pavyksta jį įtikinti, kad jis tikrai iš Lietuvos, ir pradeda jam pasakoti apie kalėdinius mūsų papročius. Berniukas susidomi ir labai rimtai klausosi angelo pasakojimų apie ypatingą Kūčių vakarą ir jo reikšmę. Savo magišku mostu angelas eglutės papuošalus pakeičia lietuviškais šiaudinukais, aiškina Kūčių va-

karienės valgius, kurie ekrane vienas po kito sušoka ant padengto Kūčių stalo. Iš kažkur atsiranda grupelė vaikų, giedančių kalėdines giesmes. Jie visi keliauja per lietuviškas šventoves, kurių vienos yra kuklios, kitos nepaprastai didingos. Taip keliauja angelas, vesdamas berniuką su giesmininkais iš vienos vietos į kitą ir jį stebindamas.

Meniška parinkti sceniniai vaizdai ir jų suderinimas su rodomu turiniu teikia filmui romantišku ramumu dvelkiančią šilumą. „Kalėdų sapnas“ yra paruoštas anglų kalba ir pritaikytas amerikiečiams.

B. Pūkelevičiūtė šį filmą pradėjo 1973 m. rugsėjo 23 d. Motekaičių muzikos studijoje su pirmąja dainininkų repeticija. Toje grupėje buvo: Rita Bazytė, Rūta Gaižutyte, Rima Podytė, Laura Ragaitė, Valerie Sreniawski, Laimutė Švabaitė, Paulius Alekna, Marius Kelečius, Zitas Laniauskas, Andrius Polikaitis, Darius Povilaitis, Andrius Švabas ir aktoriai — Paulius Urba (berniukas) ir Rūta Pakštaitė (angeliukas). Filmavimas įvyko įvairiose vietose: Jaunimo Centro salėje, JC kavinėje, Tėvų jėzuitų koplyčioje, Šv. Kryžiaus šventovėje ir Kėželių bute. Šalia šiu veikėjų dirbo pa-

galbininkai-menininkai: muzikos vadovai — Izabelė Motekaitienė ir Manigirdas Motekaitis, dail. Jurgis Daugvila, fotografas kun. Algimantas Kezys, SJ, režisorė Zita Kevalaitytė - Visockienė ir baigiamųjų darbų — Paulius Jasiukonis iš Los Angeles.

„Kalėdų sapnas“, spalvotas 16 milimetrų filmas, trunkas apie 15 min., atsiėjo \$1,700, t.y. \$100 minutė. Filmo pagaminimas užtruko pusantrų metų su įvairiais apipavidalinimais: derinimais, perfotografavimu. Galutinai užbaigtas 1974 m. gruodžio mėn. Kreiptasi į WGN televizijos stoties direktorių, kuris mielai sutiko filmą peržiūrėti. Jį priėmė su pastaba „it is very cute“.

Pirmą kartą filmas buvo parodytas Mokslo ir Pramonės Muzėjuje 1974 m. gruodžio 10 d., per WGN televizijos stotį gruodžio 15 d. ir per II televizijos kanalą Detroite gruodžio 22 d.

Filmas amerikiečių tarpe yra gerai vertinamas. Televizijos stoties direktorius jau du kartus kvietė jaunuosius aktorius į studiją pasikalbėjimui. Pirmą kartą 1974 m. gruodžio 15 d. buvo pakviesti penki dalyviai. Jiems atstovavo Paulius Urba, Rita Pakštaitė, Andrius Švabas, Da-

(Tęs. 8 psl.)

"KALĖDŲ SAPNAS"

rius Polikaitis ir Aušra Jasaitytė. Nors filme pastaroji nedalyvavo, bet susidėjus nenumatytoms sąlygoms (visos dalyvavusios mergaitės per metus tapo jaunomis panelėmis), teko jų vietoje paimti vieną iš mažesniųjų.

Antrasis pasikalbėjimas įvyko 1975 m. sausio 15 d. Jo metu buvo rodoma, kaip kepamas kalėdinis medauninkų namelis. Visi WGN televizijos stoties atstovai buvo susidomėję ir pabėrė eilę klausimų mūsų mažiesiems apie jų tautą, jos papročius ir gyvenimą. Į juos mažieji labai rimtai pagal turimas žinias atsakinėjo. Tikimasi greitai laiku turėti dar vieną panašaus pobūdžio pasikalbėjimą. Tai rodo, kad amerikiečiai domisi kitų tautų papročiais, su jais nori supažindinti plačiąją Amerikos visuomenę.

"Kalėdų sapnas" yra vienas geriausiai pasisekusių filmų. Už šį kultūrinį įnašą į mūsų lietuvišką pasaulį nuopelnai tenka autorei B. Pūkelevičiūtei, Z. Kevalaitytei - Visockienei, jį režisavusiai, ir kun. A. Keziui, SJ, jį filmavusiai.

LOS ANGELES BALTIEČIAI kultūrinę radijo programą "Baltic Heritage Radio" pradėjo spalio 1 d. M. K. Čiurlioniui skirta laida, kurią paruošė kompoz. kun. Bruno Markaitis, JS. Šią programą kiekvieną trečiadienį, 8-8.30 v.v., transliuos KC RW radijo stotis banga 89.9. Ji gerai girdima Kalifornijoje tarp San Francisco ir San Diego. Svarbesnės laidos bus pertransliuojamos visai Amerikai. Kiekviena tautybė savo laidą turės kas trečią trečiadienį. Į programas numatoma įtraukti liaudies ir dabartinę muziką, literatūrą, dramą, mitologiją, tautosaką, istoriją, informaciją apie baltiečių laimėjimus višame pasaulyje. Naujoji radijo valandėlė bus susieta su baltiečių kultūros studijų stiprinimu Kalifornijos universitete, Los Angeles mieste. Lietuviams atstovaus šios programos: spalio 22 — "Lietuva ir jos žmonės", paruošta Povilo Jasiukonio; lapkričio 12 d. — "Lietuviu esu aš gimęs", paruošta Stasės Pautienienės; gruodžio 3 d. — "Kompozitorius Bruno Markaitis", pasikalbėjimas su juo ir jo rinkiniai kūrinių; gruodžio 24 d. — dr. M. Gimbutienės paruošta kalėdinė giesmių, žaidimų programa su dzūkišku atspalviu "Saulės sugrįžimo belaukiant". M. G.

DAYTON LIETUVIŲ KULTŪROS TARYBA šios vietovės priemiestyje, Ohio valstijoje, ištisą mėnesį greitkelių keliaujantiems amerikiečiams priminė Lietuvos pavergimą didžiule išsinuomota reklamine lenta. Įrašas anglų kalba skelbė: "Prisimink pavergtą Lietuvą. Niekas negali būti laisvas, kol bent vienas tebėra pavergtas". Įrašas buvo iliustruotas Niujorko Laisvės statula, nuleidusia iškeltą žibintą ir ranka užsidengusia savo veidą.

Filmo "Kalėdų sapnas" autorė ir gamintoja rašytoja B. Pūkelevičiūtė su režisore ir aktore Z. Kevalaityte - Visockiene Nuotr. D. Vakarės

MIRĖ KALBININKAS JONAS KRUOPAS

Vilnius. — Spalio 17 staiga, širdies ligos ištiktas, mirė žinomas kalbininkas lituanistas a. a. Jonas Kruopas.

Velionis buvo gimęs 1908.IV. 23 d. Salkalinėje, Gaurės valsčiuje, Tauragės apskr. Baigęs Tauragės mokytojų seminariją, pradėjo studijas Vytauto Didžiojo universitete, studijuodamas lietuvių kalbą. 1937 baigęs studijas, mokytojavo Kaune, o 1938 pradėjo dėstyti lietuvių kalbą Klaipėdos Pedagoginiame institute, vėliau Vilniaus universitete. Pokario metais vadovavo lietuvių kalbos katedrai. 1946 įsijungė į didžiojo Lietuvių kalbos žodyno paruošimo darbą. Velionis čia išdirbo beveik 30 metų.

1955 — 1964 buvo Lietuvių kalbos ir literatūros instituto direktoriaus pavaduotojas.

J. Kruopo didžiausi darbai glūdi didžiojo akademinio žodyno paruošime. Šį darbą jis atliko su kitais specialistais. Kurį laiką buvo žodyno redaktorius, vadovavo instituto terminologijos komisijai, mokslinėje spaudoje paskelbė nemaža straipsnių bei studijų kalbiniais klausimais. Nebaigtas liko jo svarbus darbas — Lietuvių leksikografijos istorija. Nemažą darbą atliko ir ruošdamas naujus lietuvių kalbininkus. 1952 jis apgynė disertaciją, 1948 pakeltas docentu. Pažymėtini jo suredaguoti didžiuliai kalbiniai darbai: Pirmoji lietuvių D. (Kleino gramatika ir Pirmosios lietuviškos knygos 1947 m. leidinio redagavimas. Su jo mirtimi lietuvių neteko vieno savo žymiausių kalbininkų - lituanistų.

LENKIJOJ

— M. K. Čiurlionio 100 metų gimimo sukakties minėjimas buvo suruoštas Varšuvoje. Dalyvavo daug žmonių, jų tarpe rašytojai, dailininkai, mokytojai, moksleiviai, diplomatai. Meninę programą dalį išpildė Plungės šokių ansamblis "Suvartukas".

J. Kuzmionis

Mano žemei

Brangi tu man kaip gelsvas gintarėlis,
liūliuojamas bangų tylios lopšinės.
Buvau visa širdim tik tau pasižadėjęs, —
dabar likai aptemus,
nusiminus.

Ieškosiu burgiančių upelių srauto,
krauju į gilia srovę įsiliesiu,
iškopsiu žilvinu į smėlio krantą,
tave kaip gintarėlį
glamonėsiu.

Pašaukęs vėją, miglą išblaškysiu,
papuošiū nuometu žvaigždėtu.
Lakštingalą čiulbėti paprašysiu,
bijūnus, kad žiedais
kvepėtu.

Tavęs aš niekad niekur nepamiršiu:
tu amžinai jautriėj širdy gyvensi,
tave gintaro spindesy atminsiau,
tu mano ilgesio upes
sugersi.

Ir paslaptim piliakalnio alsuosi,
lelijom, rūtom, astromis žydėsi;
apsunkusiais javų laukais paguosi,
sultingais žemės vaisiais
papenėsi.

Miela tu man kaip gelsvas gintarėlis,
pakrantėj Baltijos rasa sušvitęs.
Tave man mena svetimos padangės mėlis,
tamsi naktis, žara sutviskęs
rytas.

1975. II. 19.

Be šio minėjimo, dar bus suruošta eilė kitų. Vienoje dailės mokykloje bus įruoštas Čiurlionio kambarys.

Vertas dėmesio žurnalas

Amerikiečių visuomenės grupė gynimui tradicijų, šeimos ir nuosavybės (The American Society for the Defense of Traditions, Family and Property) išsiuntinėjo lietuviams laišką - raportą. Juo primenama, kad New Yorke jauni amerikiečiai leidžia žurnalą, kuriuo atliekamas žygis (crusade) krikščioniškai civilizacijai apginti nuo komunizmo. Žurnale daug rašoma apie didvyrišką katalikų pasipriešinimą už geležinės uždangos. Jame jau buvo aprašytos kun. Juozo Zdebskio ir kun. Prospero Bubnio bylos. Be to, daug rašoma apie lietuvių katalikų kovas katakombose.

Norintieji susipažinti su žurnalu siunčia 1 dol. šiuo adresu: The American TFP, P. O. Box 238, Wykagil Station, New Rochelle, NY 10804. (E.)

MŪSŲ ŽINIOS

KADA ATVYKSTA SVEČIAI

Pirmoji jaunimo grupė iš kitų kraštų Brazilijoje gruodžio 14 nusileido Galeão aerodrome, Rio de Janeiro. Tai Vokietijos ir švedijos atstovai su palydovais - viso 13 asmenų. Gruodžio 19 jie jau bus Jaunimo stovykloje Argentinoje.

Gruodžio 29 Congonhas aerodrome nusileidžia 60 asmenų, gruodžio 30 atskrenda 150 asmenų ir atvyksta Argentinos autobusai su 70 keleivių, gruodžio 31 - Naujųjų Metų išvakarėse iš viso atskrenda 205 asmenys, sugrįžta du autobusai iš Montevidejaus su 40 Brazilijos keleivių, kanadiečiais ir urugvajiečiais.

Svečiai pradeda iškristi sausio 8, kad Kanados "Baitijos" ansamblis nuvyksta dviem dienomis Rio viso 60 asmenų. Sausio 9 išskrenda 188 asmenys, sausio 10, antrą valandą ryto, iš Viracopos pasikelia didžiulis lėktuvas su 252 asmenų ekskursija Čikagon.

BRAZILAI AR BRAZILIEČIAI

Artėja dienos, kada Brazilijos lietuviai sulauks virš 500 svečių iš kitų kraštų. Kalbose iškils įvairių tautybių vardai, kurie jau dabar spaudoje, pav., straipsniuose apie kongresą, netaisyklingai sakomi.

Redakcijai apie tai pastabų padarė yra keli skaitytojai.

Kanados lietuvių spaudoje pasitaiko žodis "braziliečiai", taikytas Brazilijos gyventojams. Pagal lietuvių kalbos taisyklę /žinoma, yra kelios išimtys/ jeigu krašto pavadinimas baigiasi galūne "-ija", / Brazilija, Indija/, krašto žmonės vadinami žodžiu su galūne "-ai", pav., brazilai, indai. Jeigu žodis baigiasi kitaip, pavyzdžiui, Argentina, Urugvajus, Venecuela, krašto gyventojai vadinami žodžiu su galūne "-iečiai" - argentiniečiai, urugvajiečiai, venecueliečiai.

Taigi, Brazilijos gyventojai yra brazilai. Braziliečiai būtų krašto sostinės gyventojai, kaip kitų miestų: kauniečiai ir t.t.

PRISTATĖ ČIURLIONIO KNYGA

Gruodžio 12-tą União Brasileira de Escritores būstinėje miesto centre tos pačios draugijos, BLB literatūros būrelis ir Pabaltiečių komiteto globojama buvo pristatyta monografija apie dailininką M.K. Čiurlionį jo šimtmečio sukakties proga. "Čiurlionis, O Grande Desconhecido" autorė prof. dr. Francesca Cavalli pasira-

Kardinolas...

(Tęs. iš 2 psl.)

Dar zakristijoje Vilniaus dekanas primena kardinolui, kad šiose Mišiose, kaip ir kiekvieną sekmadienį, nemažas būrelis vaikų priims pirmąją Komunią. Tai buvo 26 berniukai ir mergaitės. Pasipuošę baltais ir juodais drabužiais laukė prie altoriaus. Svečiui tai buvo staigmena, o tikintiesiems tikras džiaugsmas. Mišių skaitymai buvo atliekami lenkų kalba, taip pat ir pamokslas po Mišių. Vilniuje Dievo kultui atviros yra tik devynios šventovės, kuriose dirba 24 kunigai. Dviejose šventovėse pamaldos vyksta lietuvių kalba, dviejose — lenkų kalba. Kitose šventovėse pamaldos laikomos abiem kalbomis.

Sekmadienio priešpietėje, esant laiko, kardinolas Bengsch aplankė Šv. Onos šventovę. Žengiant į ją, svečius pasitinka giedojimas. Tai grupė tikinčiųjų gieda Rožinį. Klebonas zakristijoje paaiškina tą pamaldumo paprotį ir papasakoja šios šventovės istoriją. "Napoleonas, — kalbėjo jis, — norėjo šventovę pasiimti į Paryžių. "Jei aš galėčiau, — sakė Napoleonas, — tai savo rankomis aš ją tenai perkėčiau!" Kardinolas palaimina giesmininkus, kleboną ir dar užsuka į Šv. Mykolo šventovę, kuriai vadovauja Vilniaus kapitu-

los vikaras (mons. Krivaitis). Kadangi šventovė perpildyta, tai daugelis tikinčiųjų stovi lauke. Kaip tik prieš tai kapitulinis vikaras suteikė Sutvirtinimo sakramentą jaunimui ir po šv. Mišių turėjo tęsti toliau. Apie 13 v. kardinolas dalyvavo iškilmingoje Sumoje Šv. Rapolo šventovėje. Nors pietų metas, šventovė buvo pilnutėlė. Iš oro pusės ši šventovė remontuojama.

Šventosios Dvasios šventovė Vilniuje aplankome 17 v. Ji taip pat remontuojama iš vidaus ir pilna pastolių. Tačiau tai visai netrukdo nei 80-ties metų amžiaus klebonui, nei jo 60 metų amžiaus vikarui, nekalbant jau apie gausius tikinčiuosius. Po to trumpai vizituojame Vilniaus pakraštyje esančią Švenčiausios Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo šventovę, kur kaip tik turėjo prasidėti vakarinės pamaldos. Tai buvo didelė staigmena ir kunigam, ir tikintiesiems.

Kaune

Pirmadienio rytą, po Mišių Šv. Petro ir Povilo gražiojoje Vilniaus šventovėje, kur choras giedojo lotyniškas Mišias, išvykstame į Kauną. Čia mūsų laukė vysk. Matulaitis-Labukas ir vysk. Liudas Povilonis, kuris tą dieną kaip tik šventė savo vardines ir gimtadienį. Kaune pirmiausia apsilankėme kunigų seminarijoje, kur 53 jaunuoliai rengiasi kunigo pašaukimui

atėjo čia susitikti, pasimelsti ir gauti popiežiškąjį palaiminimą. "Auf Wiedersehen — Iki pasimatymo" — skambėjo iš tyriausios širdies.

Pietus valgėme vyskupo namuose. Trumpoje kalboje kardinolas pabrėžė savo džiaugsmą, kad jis galėjęs atsisakyti daugelio kitų pakvietimų ir atvykti į Lietuvą. Jis turįs vilties, kad tai nepaskutinis susitikimas...

Vilniaus šventovėse

Sekmadienį, rugpjūčio 24, gražioji Šv. Teresės šventovė Vilniuje pilnutėlė tikinčiųjų. Kardinolas Bengsch, kartu su kitais kunigais, 10 v. koncelebruoja bendruomenines Mišias. dirbti įvairiose Lietuvos vyskupijose. Kai vidudienį nuvykome į Kauno katedrą, radome mūsų laukiančią didelę tikinčiųjų minią, taip kad daugelis netilpo viduje. Abu Kauno vyskupai ir kardinolas kartu suteikė apaštalinį palaiminimą. Prieš tai kardinolas trumpame žodyje išreiškė savo džiaugsmą, matydamas taip gilų tikėjimą Lietuvoje. Kardinolo žodžius vertė kunigų seminarijos rektorius mons. Butkus. Iš katedros buvo sunku ir išeiti, nes tvarkdariai turėjo daug darbo, kol praskynė kelią per tikinčiųjų minią. Kardinolo apsilankymas Kaune buvo tikrai labai įspūdingas.

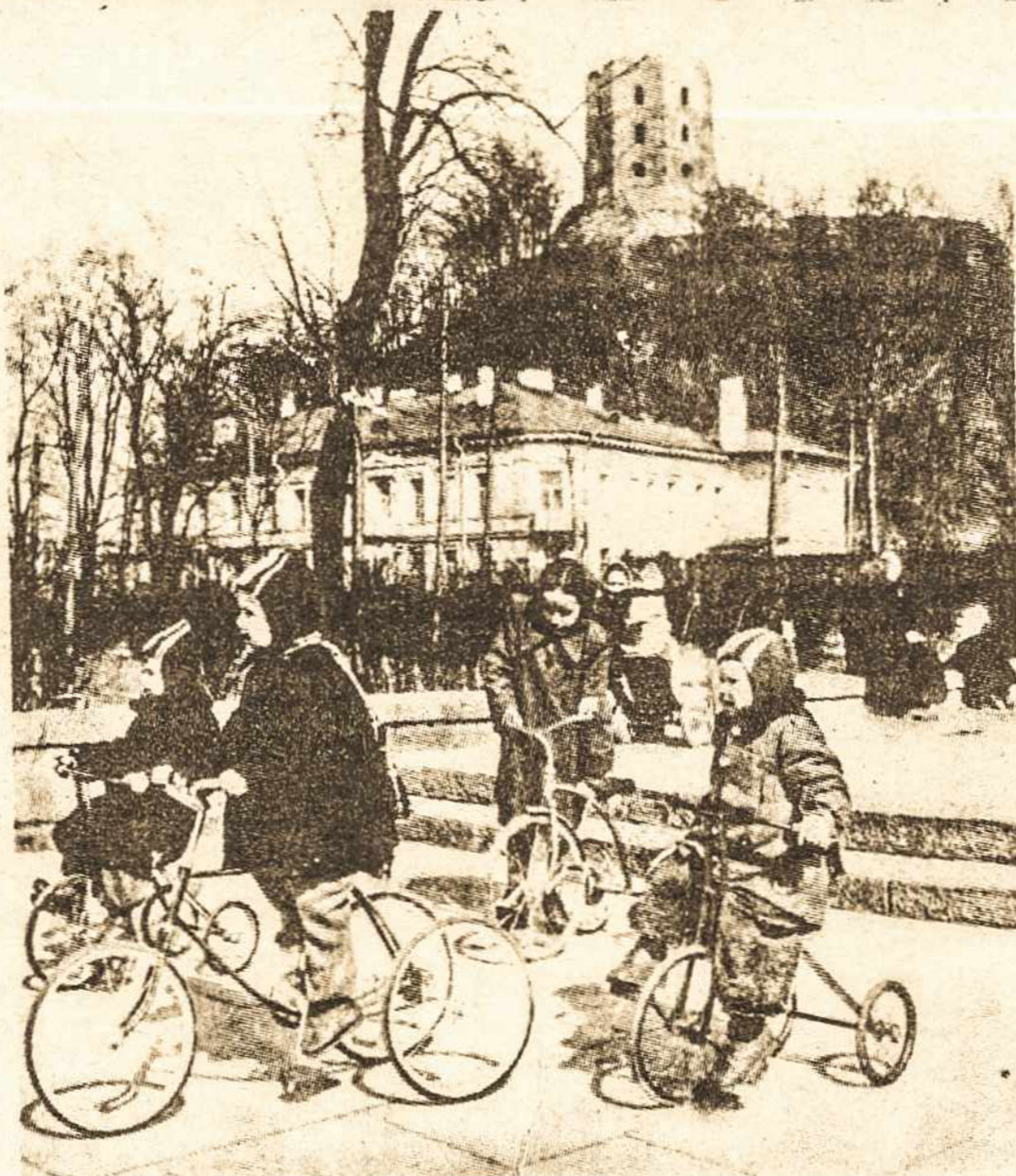
Iš katedros kardinolas atvyko į Kauno kurią, kur jo laukė visi Kauno kunigai ir kapitulos nariai. Taip pat ir Panevėžio vyskupas Krikščiūnas buvo čia atvykęs. Pagerbti kardinolo atvyko taip pat ir religijų reikalų tarybos įgaliotinis Lietuvoje K. Tumėnas.

Pietų metu trumpas kalbas pasakė vyskupas Matulaitis-Labukas ir kardinolas Bengsch. Abu kalbėtojai pabrėžė broliškus ryšius, kurie jungia visus katalikus. Kardinolas nurodė, kad ji labiausiai džiugina lietuvių nuoširdumas ir tvirtas jų tikėjimas. Tai kardinolui padarė didžiausią išpūdį. Jis pakvietė vyskupą Matulaitį-Labuką apsilankyti Vokietijoje.

Jau pavakariais kardinolas su palydovais iš greitkelio Kaunas — Vilnius pasuko į Vievį ir trumpai aplankė Kaišiadorių vyskupijos kapitulos vikarą kan. Andrikonį. Iš čia vakare vėl sugrįžo į "Neringos" viešbutį Vilniuje.

* * *

Antradienio rytą tenka atsiveikinti su Vilniumi. Į aerodromą atvyksta vysk. Matulaitis-Labukas, vysk. Povilonis. Vilniaus kapitulos vikaras, daugelis kunigų ir tikinčiųjų. Ypač vyskupui Labukui tai varginantis žygys, nes kelias iš Kauno į Vilnių yra tolimas. Bet, nežiūrint to, visi, su kuriais teko susitikti vizito metu, čia susirinko atsiveikinti su kardinolu Bengsch.

Vaikai okupuotos Lietuvos sostinėje Gedimino kalno papėdėje. Nuotrauka iš leidinio "Lietuvos vaikai"

šė dailiai išleistas knygas. Kartu su prof. dr. Helda Bullotta Baracco 136 psl. knyga iliustruota keturiomis spalvotomis ir 33-imis juodomis/baltomis reprodukcijomis.

Po trumpo įvado apie Lietuvą

ir Čiurlionį, autorės iš meno istorijos ir simbolikos taškų aptaria tris Čiurlionio ciklus — Laidotuvių simfoniją, Žiemos ciklą ir Zodiako ženklus.

Portugalų kalba rašytą veikalą galima gauti ML redakcijoje.

MŪSŲ ŽINIOS

BERNELIŲ MIŠIOS LIETUVIŠKAI VILA ZELINOS BAŽNYČIOJE BUS 22 val. (dešimtą valandą Kūčių vakarą). Mišių metu giedos L.K. Bendruomenės choras.

Visi lietuviai kviečiami Mišiose dalyvauti. Kalėdų dieną 11 val. bus suma, kaip ir visomis šventomis dienomis.

Pirmąją sausio, Naujų Metų dieną 11 val. lietuviškų Mišių nebus. Visi kviečiami dalyvauti kongreso mišiose, kurios bus 18 val. Vila Zelinos Bažnyčioje. Po mišių bus arbatėlė kartu su kongreso svečiais.

PIRMOJI SUSITELKIMO DIENA LIETUVIŠKAI

praėjo su pasisekimu. Dalyvavo salėje 35 asmenys ir darbo grupėje 6. Dauguma moksleivių regis pabūgę rimtos programos neatvyko, bet užtai dalyvavo gražus skaičius studentų. Keletas išėjo prieš programai pasibaigiant, bet užtai atvyko keli nauji asmenys, jų tarpe ką tik į S. Paulį sugrįžęs kun. H. Šulcas, tai dalyvių skaičius pasiliko pastovus. Studijos vyko keturiuose būreliuose: su vyresniųjų ir du jaunimo. Vyresniųjų būreliams vadovavo P. H. Valavičius ir Vincas Tūbelis. Jaunimo - Lucija Jodelytė ir Daiva Vaitkevičiūtė. Pranešimus padarė Algirdas Sliesoraitis tema "KRISTUS", Seselė Julija „Bažnyčia“, Aldona Valvičienė - „Dieviškoji malonė“ ir kun. J. Šeškevičius - „Reikalas apsispręsti“. Visai programai nuotaikingai vadovavo p. J. Valavičius. Dienai baigiantis kun. J. Šeškevičius atlaikė šv. Mišias, į kurias atvyko Dr. Elziejus Draugelis su ponia ir sūnum. Jaunimas sutiko šį mūsų tautos veteraną ir ateitininkų pirmapradininką etuziastingai - su plojimais ir „ilgiausių metų“. Studijų dalyviai kartu pietavo ir programai pasibaigus turėjo iškilmingą vakarienę. Visas vaišes parengė virtuvės ekipė: Helena-Sergio Korsakov, Helena-Nilas Danielai, ponia Adelė ir

Augustas Zaluba. Maistas buvo labai skanus ir geras, kas didino ir šiaip jau gerą dalyvių nuotaiką. Visiems šeiminkavusiems dalyviai ir rengėjai nuoširdžiai dėkoja. Manome, kad šia proga būtų galėję pasinaudoti didesnis žmonių skaičius. Pirmasis egzaminas išlaikytas. Dalyviai pripažino, kad buvo labai naudingai praleistas sekmadienis.

Tikimės, kad toks susitelkimas buvęs pirmutinis, nebus paskutinis. Preliģerntų mintis ir būrelių išvadas pateiksime sekančiuose M. L. numeriuose.

P. DRAUGELIENĖ padovanojo kun. Šeškevičiui dar iš Lietuvos atvežtą žvakę-grabnyčią ir juodos duonos gabalėlį, kurį ji pasiėmė bėgdama iš Lietuvos. Taigi ši duona jau turi 31 metus.

POKONGRESINĖ STOVYKLA

lietuviškai susikalbančiam jaunimui su po kongreso pasilikusiais svečiais įvyks nuo 11 iki 18 sausio. Stovyklai gauta labai graži ir privati vieta. Vienam dalyviui kainuos Cr\$.150,00. Stovykloje gali dalyvauti ir vyresnieji. Užsirašyti abiejose klebonijose.

VIKTORAS STRIEČIŪNAS rūpinis "Žvakidės" pastatymą apžvietimu sausio 2 d. Itai, sausio 3 dieną Seselių pranciškiečių salėje.

SVEIKSTA IR GYDOSI

Ona Žemaitienė, po sunkios operacijos pabuvusi ligoninėje 15 dienų São Caetano, jau namie ir sparčiai atsigauna.

Roseli /Pustelninkaitė/ Bilevičienė sveiksta po operacijos Leono XIII ligoninėje.

UŽMOKĖJO ML

P. Kevpiškis (iš Urugvajaus) 25,00, Isabele Aglinskas - 80 kr. Zen. Jestevzemskis - 130 (už 1975-6 m.), Kaz. Popinigis (iš

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJAI
VERONIKA IR JONAS
DIMŠOS

Su geriausiais linkėjimais ir padėka

ML Administracija

Kanadoje vyksta lėšų telkimo vajuš jaunimo kongresui P. Amerikoje. Nuotraukoje - pensininkai įteikia auką Kanados Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirm. Almiui Kuolui.

Nuotr. D. Blauzdžiūnaitės

Ponta Grossa, Paraná) - Cr\$. 50,00.

Veronika ir Jonas Dimša - Cr\$. 250,00. Liuda Maijienė - Cr\$. 500,00.

MIRĖ

3 gruodžio **JONAS BUDREVIČIUS**, 72 m. amžiaus, ilgą laiką gyvenęs Parque das Nações. Velionis buvo kilęs iš Kauno apskrities, palaidotas Camilópolis kapinėse. Paliko 3 vedusius vaikus ir žmoną,

Seniau, 24 rugsėjo mirė **MA-TAUŠAS PETRONIS**, 74 metų amžiaus, gyvenęs Utingoje.

Palaidotas irgi Camilópolis kapinėse.

PLOTKELES

Kadangi kunigai nespėjo visus aplankyti prieš Kalėdas, tautiečiai yra prašomi užėiti į klebonijas ir ten patys pasiimti norimas plotkeles.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS
GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS. MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banyš Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

--- NOSSA LITUÂNIA

MŪSU LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MEŠINĖ PRENUMERATA: 50 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 250 kr. Paskiro numerio kaina: 1,00 kruzeiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis išeina ketvirtadienį. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.